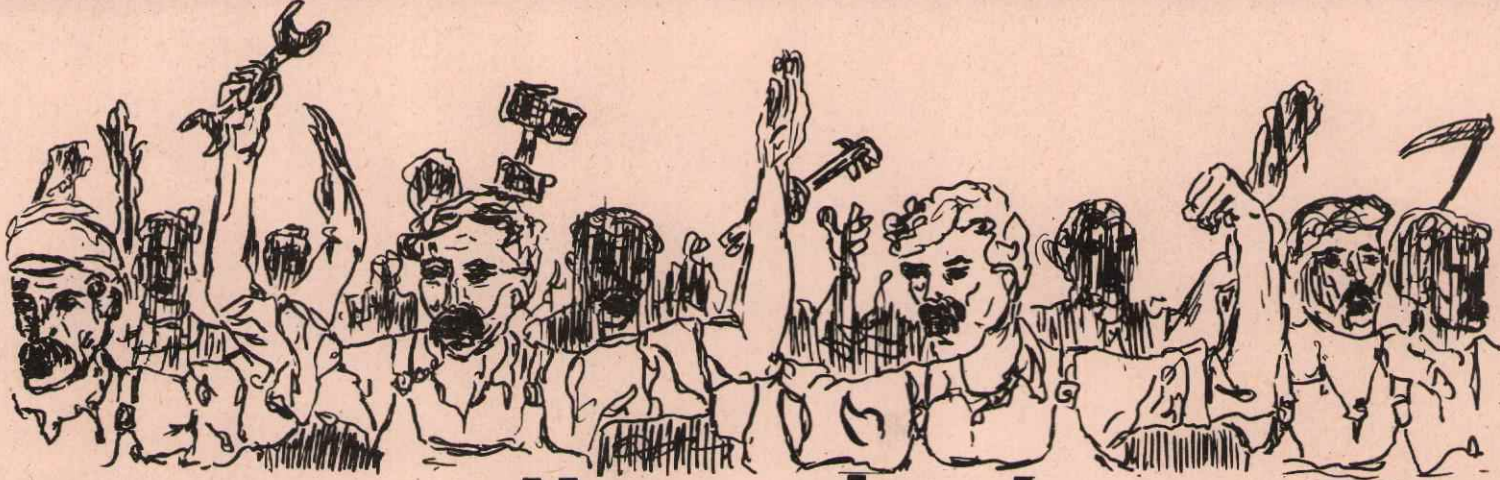

YAŞASIN DÜNYA İŞÇİ SINIFININ BİRLİK DAYANIŞMA MÜCADELE GÜNÜ 1 MAYIS

1 Mayıs geldi. 1 Mayıs, bütün dünya işçilerinin geleneksel birlik, dayanışma ve mücadele günüdür. İşçiler, bütün dünyada 1890'dan bu yana 1 Mayıs'ı mücadeleci bir biçimde kutluyorlar. Her yıl olduğu gibi bu yıl da işçiler, bütün dünyada sömürü ve baskı düzenine karşı, sömürsüz, baskısız bir düzen için mücadele azimlerini dile getirdikleri; geçmişteki mücadelelerini andıkları gösteriler düzenleyecekler. Bazı güçler, işçilerin 1 Mayıs'ı devrimci bir biçimde kutlamalarını engellemek için caba sarfedecekler.

Bazı ülkelerde, hakim sınıflar, işçi sınıfının geleneksel mücadele günü olan 1 Mayıs'ta gösteriler düzenlenmesini; yürüyüşler yapılmasını yasaklayacaklar. İşçi ve sendika önderlerini zıdana atacaklar. İşçi sınıfının yoğun olduğu şehirlerin sokaklarını ve meydanlarını tanklar, topolar ve askeri birliklerle dolduracaklar. Sokaka çıkma yasağı ilan edecekler. Fakat hakim sınıfların terörü şimdiye kadar olduğu gibi işçilerin devrimci 1 Mayıs'ı kutlamalarını engellemeye yet-

meyecektir. Bütün bu baskılara rağmen işçiler, devrimciler önderliğinde bütün dünyada devrimci geleneğine uygun olarak kutlayacaktır.

Bazı ülkelerde ise hakim sınıflar, işçilerin 1 Mayıs'ı mücadeleci bir biçimde kutlamasını engellemek için daha değişik yöntemlere başvuracaklar. Denetimleri altındaki sendikaların düzenlediği mitinglerde konuşacaklar.

Hakim sınıflar, 1 Mayıs'ın yozlaştırılması konusunda yalnız değildirler. Ekonomist ve oportünist gurublar da 1 Mayıs'ı yozlaştırmak için ellerinden gelini yapacaklar. Bunlar, 1 Mayıs'ı sendikal mücadele ile sınırlıyacaklar.

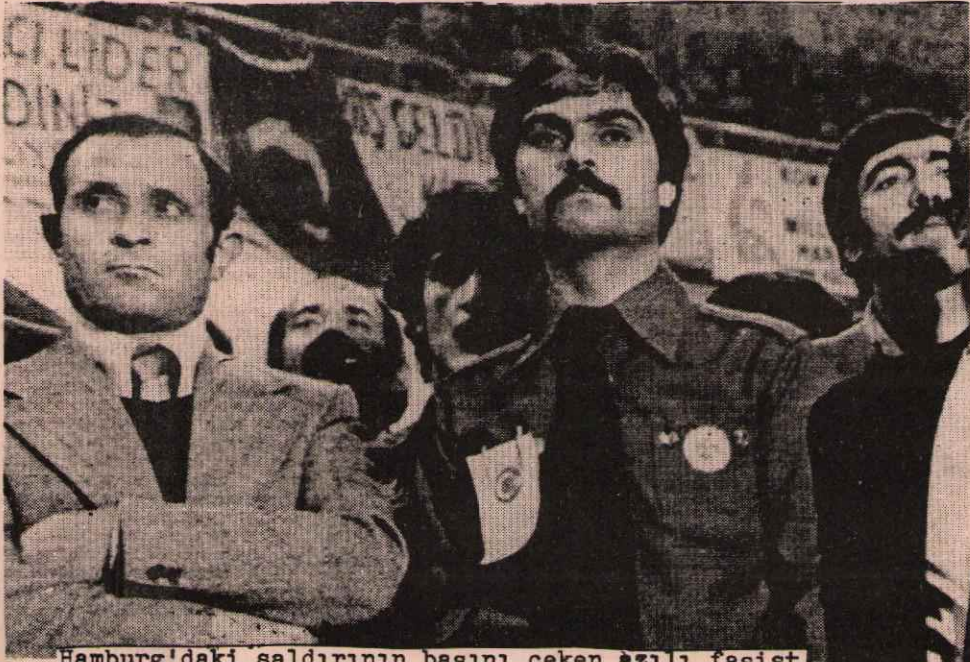
Türkiye'de ise hakim sınıflar, yıllarca 1 Mayıs'ı 'bahar bayramı' olarak 'yutturdular. İşçilerin 1 Mayıs'ı mücadeleci bir biçimde kutlamalarını engellediler. Fakat işçi sınıfının devrimci bilince temasa gelmesi, 1 Mayıs'ın devrimci bir biçimde kutlanmasının önündeki engelleri açtı. 1976 yılında, binlerce işçi, 1 Mayıs'ı kutladı-

lar. 1 Mayıs'ın kutlanmasını 'bahar bayramı' yutturmacaları ile engelleyemeyeceklerini anlayan hakim sınıflar, bu kez 1 Mayıs'ın kutlanmasını engellemek için teröre başvurdular. Geçen yıl, Ecevit hükümeti, 1 Mayıs'ın İstanbul, Ankara gibi büyük şehirlerde kutlanmasını yasakladı. 1 Mayıs'ta sokaka çıkma yasağı ilan edildi. Şehirleri askeri birlikler işgal etti. Meydanları tanklar doldurdu. Terör en üst düzeye ulaştı. Bu yıl geçen yıldan daha farklı olmayacak. Bu yıl da hakim sınıflar, Demirel hükümeti aracılığıyla 1 Mayıs'ın kutlanmasını engellemek için terörü yoğunlaştıracaklar. Fakat hakim sınıfların terörü, Türkiye işçi sınıfının 1 Mayıs'ı kutlamasının engelleyemesine yetmeyecektir. İşçiler, 1 Mayıs'ı devrimcilerin önderliğinde devrimci özüne uygun olarak kutlayacaklar.

Devrimciler, 1 Mayıs'ta sınıf mücadelesinin durumunu tahlil ederek, sınıf mücadelesinin devrimcilerin önüne koyduğu görevleri tesbit ederler.

Devamı 11. Sayfada

FAŞİST CİNAYET ŞEBEKELERİ DAĞITILMALIDIR !

Hamburg'daki saldırının başını çeken azıllı faşist Mehmet Emin Kaya (ortada kravatlı)

Faşist örgütler, son dönemlerden yurtseverlere, devrimcilere ve onların örgütlerine saldırılarını artırdılar. Bu saldırılar da faşistler, ateşli silahlar kullanıyorlar. Faşistlerin bu kadar azmasının nedeni sonlarının biraz daha yaklaşmış olmasındandır. İkinci sayfada faşistlerin Hamburg, Dortmund, Rüsselsheim ve Castrop'da düzenledikleri saldırılardan haber veriyoruz.

Bak. 2. Sayfa

MÜCADELE GAZETESİNİN TÜRKİYE'YE GİRMESİ YASAKLANDI

Faşist Demirel hükümeti, yayın organımız Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık Yolunda Mücadele'nin Türkiye'ye girmesini ve dağıtılmasını yasakladı. Yayın organımızın Türkiye'ye girmesi ve dağıtılması ilk defa yasaklanıyor. Bundan iki yıl önce, Ecevit hükümeti de 'Mücadele'nin Türkiye girmesini yasaklamıştı.

'Mücadele' gazetesinin Türkiye girmesinin yasaklanması, Türk hakim sınıflarının devrimci yayın organlarından ne kadar korktuklarını göstermektedir. Hakim sınıflar, emekçiler arasında devrimci için mücadele düşüncesinin sınırlı olsa yayılmasını engellemeye çalışıyorlar. Fakat devrimci düşüncenin emekçi kitleleri ulaşmasını yasaklamaya hiçbir güç yetmeyecektir. Devrimci düşünce kitleler tarafından kavranılınca önüne geçilmez bir güce dönüşecektir.

'Mücadele'nin yasaklanması, aynı zamanda komprador burjuvazi ve toprak ağası sınıflarının çeşitli klikleri arasında öзде bir farkın olmadığını belli ölçüde yeniden gösterdi.

'Mücadele' gazetesini, komprador patronağa devletin yasaklarını yırtarak, emekçi kitlelere ulaşacaktır. Bunu engellemeye hakim sınıfların gücü yetmeyecektir.

G.Tan

HAMBURG

MHP'li FAŞİST MILİTANLAR DEVRİMCİLERE SALDIRDI

24.3.1980 Pazartesi günü MHP'li faşist militanlar, ATİF sempatisini bir arkadaşına evinden çıkarken silahla saldırdılar.

MHP'li faşistler neden saldırdılar? MHP'li faşistler senelerden beri Oster str. de Mc Donald'da örgütlenme çalışmalarını sürdürüyorlardı. İşsiz güçsüz gençlerin uğrak yerleri olan bu gibi yerler MHP'li faşistlerin örgütlenmelerine uygundu. MHP'li faşistler 25-30 genç burada örgütlümeye başladılar. Bu gençlere parklarda eğitim yaptırıyorlar, devrimci, komünist düşmanı yetiştiriyorlardı. Bu gençlerle devrim sempatisini olan arkadaşların ilişkide olmaları MHP'li faşistlerin çalışmalarını engelliyordu. Devrim sempatisini arkadaşların çalışmaları sonucu çalışmaları sekteye uğrayan, elle rindeki kişileri birer birer kayıp eden faşistler çığına döndüler. Devrim sempatisini arkadaşları ve kendilerinden ayrılanlara "ölüm tehditleri" yağdırdılar. Bir kaç tanesini önce dövdüler. Bunların bu tehditleri karşısında sinmeyen arkadaşlar, ATİF ve Dev-Yol'dan arkadaşlarıyla ilişkiye geçtiler. Dev-Yol ve ATİF'li arkadaşlar, burayı kontrolleri altında bulundurmaya, faşist saldırıları engellemeye çalıştılar. Bu durum faşistleri iyice çıldırttı. İyice saldırganlaştılar. Özellikle de gençlerle ilişkide olan bir ATİF sempatisini hedef seçtiler ve arkadaşları ortadan kaldırmak için fırsat kollamaya başladılar.

Ve nihayet 24.3.1980 Pazartesi günü öğle saatlerinde arkadaş evden çıkarken, silahla dört faşistten Hakan Kumru'ya silahını çekerek 4 el ateş etti. Kurşunlardan biri arkadaşın paltosunun yakasını delerek geçti. Arkadaş olaydan yara almadan kurtuldu. Arkadaş en yakın polis karakoluna giderek durumu anlattı. Hızını alamayan, mutlaka bir devrimcinin kanına girmek isteyen kuduz köpekler Dev-Yol sempatisini bir arkadaşın evinin önünde pusu kurmaya başladılar. Komşuların ve arkadaşların polisi haberdar etmesi sonucu kaçan faşistler, tekrardan ATİF sempatisini arkadaşın evinin etrafında dönmeye başladılar. Devrim sempatisini arkadaşların da yardımıyla polis faşistleri Oster str. de kıştırdı. Hakan Kumru'ya isimli faşistlerin oyuncağı, silahla yakalandı. Azıllı faşist Mehmet Emin Kaya (Der Spiegel'de resmi yayınlanan) polis-le giriştiği kovalamaca sonucu ancak yakalanabildi. Tabii silahlarını attıktan sonra. Devrim sempatisini bir arkadaşın da ifade verdiği sırada polis karakoluna olaydan kısa bir süre sonra, 2 tabanca, bir alman çocuğu ve annesi tarafından getirilerek teslim edildi.

10 kadar faşist militan yakalandıktan sonra, "Polizei Präsidium'da ATİF sempatisini arkadaşla yüzleştirildi. Faşistlerin polisin yanında arkadaşına "kızıl köpek", "seni buradan çıktıktan sonra yaşıyamayacağız", vs. şeklinde lafla saldır-

dılar. Arkadaş, tercümana söylenenleri tercüme etmesini söylediği halde, tercüman sadece "küfrediyorlar" demekle yetindi. Arkadaş, polis karakolundan bir arkadaşıyla çıkarken, can güvenliğinin olmadığı halde, polis "bize güvenmiyorsanız Türkiye'ye gidersin" cevabını verdi. "Bir daha da böyle olaylara karışmaması" tehditini savurdu. Daha sonradan 9 tane faşist serbest bırakıldı.

Bunun üzerine Dev-Yol'dan arkadaşlarla ilişkiye geçerek olayın kitleye duyurulması için bir bildiri çıkarılması, avukatlarla ilişkiye geçilmesi önerisinde bulunuldu. Bildiri, Dev-Yol ve ATİF'li arkadaşlar tarafından kaleme alındı. Her iki örgütün imzasıyla birlikte çıkarılması kararlaştırıldı. Ertesi gün arkadaşlar, "Anti-faşist Komite" ile bir toplantının yapılacağını bildirdiler. Biz bu toplantıya katılamadık. Dev-Yol'dan arkadaşlar, "Anti-faşist Komite'nin kararıyla bildiri metninin Türkçesini kısaltarak, bizim imzamızla sorumsuzca kaldırdılar. Altına da sadece "Anti-faşist Komite" yazdılar. Ve aynı gün, Oster tatilinden önce yürüyüş kararı aldılar. Biz bu kararın yanlış olduğunu, yürüyüşün Cumartesi gününe alınması gerektiğini, bildirinimaltına imzamızın konulması gerektiğini savunduk. Arkadaşlar bizlerin "Anti-faşist Komite" içinde olduğumuz iddiasıyla bunu yapmadılar. Cumartesi günü yapılan bir başka toplantıda da "Anti-faşist Komite"nin Celalettin Kesim'i "demokrat" ilan etmesi ve bu cümlenin bildiride yer almasını ısrarla savunması sonucu, biz bildiriden çekildik. Ancak eyleme "blok" halinde katılacağımızı, kendi bildirimizi çıkartacağımızı söyledik.

FAŞİSTLER DÖKTÜKLERİ KANDA BOĞULACAKLARDIR

Çarşamba günü yapılan yürüyüşe ayrı bir blok halinde 100 ün üzerinde kişiyle katıldık. İnsiyatif, "Anti-faşist Komite" de değil, bizzat Dev-Yol'da idi. Dev-Yol, Dev-Yol pankartını öne çekerek yürüyen kitlenin Dev-Yol'a ait olduğu görünümü yaratmak istedi. Her zamanki reklamcı tavrını ortaya koymaktan geri durmadı. Yürüyüşe 900-1000 arası Alman ve yabancı kitle katıldı. Yürüyüşte bizler, temel

Devamı 10.sayfada

DORTMUND

HIÇ BİR SALDIRI BİZİ MÜCADELEMİZDEN ALIKOYAMAZ

MHP'li faşist cinayet şebekeleri demokratlara, devrimcilere saldırılarına her gün bir yenisini ekliyor. Dortmund'daki bir saldırıyı konu alan bildiriden bir bölüm yayınlıyoruz.

" MHP'li faşist caniler 28.3.1980 tarihinde B.Almanya'daki planlı saldırılarına bir yenisini daha eklediler. Lünen-Horstmar Lanstroper str deki bir işçi yurdunda, yaklaşık iki aylık bir süredir tehdit edilen M.Günaydın adlı demokrat bir işçi, faşistlerin planlı saldırısı sonucu dövülmüştür. Dortmund "Türk Kültür Ocağı" adlı faşist cinayet şebekesinin planladığı saldırıyı AHMET AYAZ, VELİ ÖZDEMİR (S.Koçhisar) 11, SALİH (soyadı henüz bilinmiyor, Edirneli) adlı kafatasçı komando bozuntuları gerçekleştirmişlerdir.

Daha sonra B.Alman polisine başvuran M.Günaydın, polisin faşist saldırganlara karşı hiç bir etkin önlem almadığına tanık olmuştur.

M.Günaydın'a karşı düzenlenen saldırı, faşist saldırıların ne ilki, ne de sonuncusu olacaktır. Türkiye'de her gün, kendileri gibi düşünmeyen onlarca yoksul, devrimcinin, demokrat-aydının kanına ellerini bulayan faşist cinayet şebekeleri, yurt dışında da planlı saldırılara girişmektedirler. Stuttgart'ta 5 devrimcinin üzerine sopalarla, bıçaklarla, ateşli silahlarla donanmış 150 faşistin saldırması; Hollanda'nın Utrecht şehrinde demokrat bir işçinin kurşunlanarak öldürülmesi; Paris'te açılan yaylım ateşi sonucu 6 devrimcinin ve iki Fransız vatandaşının ağır şekilde yaralanmaları, faşist cinayet şebekelerinin yurtdışında düzenledikleri saldırıların sadece bir kaç örneğidir.

Faşist cinayet şebekeleri ezilenlerin birlik olmalarını engellemek için tek tek kişileri hedef alıp yıldırıma çalıştıkları gibi, faşist devletin vurucu güçleri nin desteğinde kitle katliamları da düzenlemektedirler. Maraş katliamı ve her gün kurşunlanan kahveler, yaylım ateşe tutulan Belediye Otobüsleri, faşistlerin halka karşı tavrının en açık ifadesidir. Fakat komprador patronlar, toprak ağaları ve onların faşist beslemeleri çabalarının boşuna olduğunu gün geçtikçe daha iyi farketmektedirler. Gittikçe artan zulüm karşısında, devrimcilerin, her ileri ci-demokratın bilinçli çabaları, halkın za örgütlenmenin gereğini kavratmaktadır. Halkımızın örgütlü mücadelesi zulmün işkencenin, talan ve sömürünün onlara karşı yönelen mücadeleyi bastırmak için geçirilen her faşist saldırının hesabını er-geç teker teker soracaktır..."

Dortmund Türkiyeli İşçi ve Emekçi Derneği

RÜSSELSHEIM

Rüsselsheim ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Birliği'nin faşistlerin saldırısı ile ilgili olarak çıkardığı bildiriden alıntılar yapıyoruz.

"...Bugün Rüsselsheim'de de bir avuç ağzı salyalı it sürüşü başka yerlerden getirdikleri kafatasçılarıyla birlikte bu yörede bir terör estirmeye çalışmaktadırlar. Savunmasız ve korumasız olarak yakaladıkları demokrat, yurtsever, devrimcilere alçakça saldırmaktadırlar. Katliam hazırlıkları yaparak halk düşmanı faaliyetlerini canlandırmaya çalışmaktadırlar. 12.4.1980 günü yapma ya çalıştıkları bu faşist oyunlar zincirinden bir halkaydı. Faşist köpekler bir çok il den topladıkları 40-50 kişilik bir grupla bildiri dağıtım görüntüsü altında bir işgal havası estirme çabasına girdiler. Coplu bıçaklı, gaz tabancalı, zincirli, sopalı, vs. faşist militanlarıyla zorla devrimcilere, demokratlara bildiri vermek istediler. Bu iğrenç belgelerinin alınmak istenmeyip yüzlerine çarpılması üzerine kudurarak saldırıya geçtiler. Bununla da kitlelere sözüm ona korku vermeye onları böylelikle geriletip sindirmeye çalıştılar.

Devamı 10.sayfada

CASTROP-RAUXEL

5.4.1980 tarihinde MHP'li faşistler, Castrop-Rauxel derneği'ne 150 kişilik bir grup halinde saldırdılar. Bu saldırıyı ve B.Alman polisinin faşistleri nasıl koruduğunu anlatan bildiriden bir bölümü aşağıda yayınlıyoruz.

" MHP'nin B.Almanya'daki uzantısı faşist caniler, 5.4.1980 tarihinde Castrop-Rauxel Türkiyeli İşçiler Derneği'ne karşı yeni bir saldırı düzenlemişlerdir. B.Almanya'nın çeşitli bölgelerinden toplanmış komando bozuntularının planlı saldırısı bizzat "Türk Federasyonu" adlı cinayet şebekesinin elebaşıları SERDAR CELEBİ ve YAKUP TUFAN tarafından yönlendirilmiştir.

Önce dışarıdan gelen bir araba, Castrop-Rauxel Türkiyeli İşçiler Derneği'nin kapısı önüne girip ve çıkışı engelleyecek bir şekilde park edilmiştir. Arabadan inen faşistler, karşı taraftaki "Türk Kültür Ocağı" denen faşist yuvasına dalmışlardır. Kısa bir süre sonra çeşitli yörelerden toplanan yabancı araba sayısının gittikçe arttığını gören Castrop-Rauxel Türkiyeli İşçiler Derneği kitleli planlı saldırıyı farketmekte gecikmemiştir. Derhal polise, faşistlerin yoğun bir saldırı hazırlığı içinde oldukları bildirilerek gerekli önlemlerin alınması istenmiştir. Fakat telefon edildikten sonra aradan yarım saatte fazla bir zaman geçmesine rağmen, B.Alman polisi provakasyonu önlemek için herhangi bir müdahalede bulunmamıştır.

Bu arada topluca dışarı çıkan 150 kişilik faşist gurubu önce Castrop-Rauxel TİD üzerine 5 provokatörü saldırtmıştır. Fakat anti-faşist dernek kitlemiz, faşist saldırganlara karşı yığılma direnerek kendilerini

en aktif bir biçimde savunmuş ve faşist saldırganlara hak ettikleri dersi vermiştir.

Daha sonra olay yerine gelen B.Alman polisi, duruma müdahale için bilgimize başvurmak bir yana; saldırganlardan birini de yarına alarak silahını çekip üzerimize yürümüştür. Faşist saldırganların parmak işaretleriyle gösterdiği arkadaşlarımız, polis tarafından apar topar karakola götürülmüşlerdir. Faşist saldırganlar bu defa da karakola götürülen arkadaşlarımızı polis arabasının arkasından iki araba ile takibe bağlamışlardır. Arkadaşlarımız, faşist saldırganlar tarafından takip edildiğini polise defalarca hatırlatmalarına rağmen, polis en ufak bir müdahalede bulunmamıştır.

Karakolda ifadesi alınan arkadaşlarımız polise, faşistlerin dışarıda kendilerine pusu kurma ihtimalini hatırlatarak, alındıkları yere polis refakatinde gitmek istediklerini belirtmişlerdir. B.Alman polisi, görevinin ifade almak olduğunu, bunun ötesinde başka hiç bir şeyinde kendilerini ilgilendirmediğini ve arkadaşlarımızı geri götürme diye bir sorunun olmadığını söylemiştir. Her an yeni bir saldırı tehlikesiyle karşı karşıya olduklarını ve bu şartlar altında gidemeyeceklerini belirten arkadaşlarımız, bu defada zorla karakoldan dışarı atılarak kapı üzerlerine kapanmıştır. Bu tutum MHP'li faşist cinayet şebekelerinin B.Alman emperyalizminin nasıl destek aldığının en açık ifade sidir..."

- FAŞİZME ÖLÜM BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

CASTROP-RAUXEL TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ ! DEVİRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULAMAZ !

1917 Ekim Devriminden Sonra

SOVYETLER BİRLİĞİNDE KADIN

İNSANIN İNSAN TARAFINDAN SÖMÜRÜLMESİNE SON VERECEK BİR DÜZEN İÇİN...

1917 Şubat'ında (şimdiki takvime göre Mart) Uluslararası Kadınlar Günü'nde Rusya'nın Petrograd şehrinde sokaklara dökülen işçi kadınlar, ev kadınları diğer emekçi kardeşleriyle omuz omuza "ekmek", "barış" ve "toprak" sloganlarıyla Çarlık istibdatının üzerine yürüdüler. Şubat burjuva demokratik devrimiyle yıllardır Rusya emekçi halkını azgınca sömürmüş, onlara olma-dık baskılar uygulaması çarlık rejimine son verildi. Şubat devrimi sonrası ortaya ikili bir iktidar çıkmıştı. Bir yanda kapı-talistlerin ve toprak ağalarının önde ge-len temsilcilerinin yer aldığı geçici hü-kümet, diğer yanda Sovyetler. Geçici hükü-met halkın taleplerini yerine getirmek ni-yetinde değildi. Halk üzerinde baskı uygu-lamaktan yanaydı. Lenin önderliğinde Bol-şevikler, halka geçici hükümeti destekleme-lerini söylediler. Halkın durumunun dü-zeltilmesi için Rusya'da iktisadi alanda bir dizi köklü değişiklikler yapıl-ması gerekiyordu. Bütün topraklar millileş-tirilmeli, toprak ağalarının toprak mülk-lerine el konulmalı; bütün bankalar Sovyet-lerin denetimi altında bir tek milli ban-kada birleştirilmeli; üretim ve dağıtım ü-zerinde bir denetim kurulmalıydı. Bütün bunlar sosyalist devrim görevleriydi. Geçici hükümetin baskılarına karşı Bol-şevikler "Bütün iktidar Sovyetlere" slo-ganıyla halkı sosyalist devrim için ayak-lanmaya çağırıyorlardı. 1917 Şubat ayı Ekim arasındaki 8 ayda Bolşevik Partisi, Sovyetlerde çoğunluğu sağlamayı, işçi sınıfı-nın ve milyonlarca köylünün sosyalist devrime desteğini sağlamayı başardı. 25 Ek-im (7 Kasım)da Kızıl Muhafızlar, demiryolu istasyonlarını; postaneyi, telgrafhaneyi, Bakanlıkları ve Devlet Bankasını işgal et-tiler. Devrimin zaferi ülke çapında yayıl-dı. Aynı gün Bolşevikler, "Rusya Yurttaşla-rı" adlı bir manifestoyla, geçici hükü-metin devrildiğini ve devlet iktidarının Sovyetlerin eline geçtiğini ilan ettiler.

Ekim sosyalist devrim sonrası Rusya savaştan çekildi ve barış sağlandı. Sosyalist kuruluş için gerekli şartlar yaratıl-dı. Proleterya diktatörlüğü kuruldu. Dünyada proleter devrimlerin çağını a-çan ve emperyalizme unutulmayacak bir dar-be indiren bu devrimin emekçi kadınlar dahil olmak üzere tüm dünya işçi sınıfı ve emekçiler için önemli oldukça büyüktür. Ekim devrimiyle "insanın insan tarafından sömürülmesine" son verecek bir düzenin; Rusya'da asırlarca ezilmiş, küçük görülmüş emekçi kadınların kurtuluşunun yolu açıl-mış oluyordu.

Genç sosyalist devletin öntünde yerine getirilmesi gereken bir dizi görev duru-yordu. Proleteryanın devleti; emekçiler için insanca yaşamayı sağlayacak bu görev lerine getirilmesi için azimle, halk kitlelerine sonsuz güvenerek işe başladı. İşçi, emekçi kadınlar için ne yapılmalıydı? Öncelikle:

- Sosyalist üretim içinde kadının aktif olarak rol alması sağlanmalıydı.
- Bireysel ev ekonomisi büyük çapta sos-yal ekonomiye dönüştürülmeliydi.
- Emekçi kadınlar eğitilmeli, onlar için çalışma alanları faallaştırılmalıydı.
- Özel mülkiyete dayanan maddi çıkarlar üzerine kurulan burjuva ailenin yerini sosyalist aile almalıydı.
- Kadın yalnız üretim de değil, aynı zaman-da siyasi hayatta da söz sahibi olmalı; kö-münist topluma ulaşmak için var gücüyle hayatın her alanında çalışmaya çekilmeliydi.

Sosyalist devlet, bütün bu görevlerin bir gecede yerine getiri lemeyeceğinin, bu konularda ekonomik, siyasi ve uzun süreli ideolojik mücadele vermenin gerekliliği-nin bilincinde olarak çalışmalarını yürüt-meye girişti.

Sosyal devrimini yapmış bir ülkede ka-dınların durumu ile ilgili yapılacak ilk şeylerden biri, onlara toplumda erkeklerle kanun önünde (resmi) eşitlik vermektir. Bu sözü edilen resmi eşitlik, kapitalist, emperyalist ülkelerde üzerinde konuşulma-sına ve hatta yerine getirildiği söylen-mesine rağmen, kapitalist toplumda olmayan bir eşitliktir. Örneğin; erkek ve kadının ücret eşitliği, kapitalist toplumda olma-yan bir şeydir. Emperyalist ülkelerde ka-dınlar, erkeklerle aynı işi yapmalarına rağmen eşit ücret alamamaktadırlar. Emperyalizme bağımlı ülkelerden biri olan Tür-kiye'de görülen diğer bir örnek ise kadı-nın aile içindeki kanuni statüsü ile il-gilidir. Türkiye Cumhuriyeti Anayasası erkeği evin hakimi olarak göstermektedir. İşte sosyalist devletin anayasasında ilk önce kadının erkeğe olan eşitliğini kı-sıtlayan her türlü yasaya son verildi. Bu kadınların kurtuluşuna doğru atılan ilk adımdır. Fakat esas adım; kadının toplumun tüm bireyleriyle gerçek eşitliğini sağla-maktır ki, bu da sosyalist ekonominin in-şasına bağlı olarak ele alınan ve her a-landa mücadeleye tabii olan kazanılacak eşitliktir.

Kadınların kanun önünde eşit haklar el-de etmesi ile ilgili olarak Lenin şöyle diyor :

"... Sovyet iktidarı, emekçi halkın iktida-rı, iktidara geldiği ilk ayda (kanunda ka-dınları kapsayan) çok kesin bir devrim başardı. Artık Sovyet Cumhuriyetinde, kadın-ları ikinci dereceye koyan kanunlar yok-tur. Özellikle, kadınların zayıf durumundan yararlanıp, onları haksız, hatta utanç veri-ci duruma sokan kanunlardan söz ediyorum. Bu kanunlar, boşanma, evlilik dışı doğan ço-çuklar ve kadının çoğunun babasını na-faka için celbetme hakkı üzerinedir. Özellikle bu alanda burjuva kanunu, hat-ta en ileri ülkelerde bile, kadınları al-çatmak ve onları haksız bir duruma koymak için onların zayıf durumundan yararlanır. Sovyet iktidarı, özellikle bu alanda emek-çi halk için dayanılmaz olan bu eski, ada-letsiz kanunlardan hiç bir şey bırakma-mıştır. Dünyada Sovyet Rusya'dan başka, ka-dınların tam eşit oldukları ve özellikle günlük aile yaşamlarında alçaltıcı durum-da olmadıkları başka bir ülkenin varolma-dığını gururla ve abartmadan söyleyebi-liriz. Bu, ilk ve en önemli görevlerimizden biridir..." (V.İ. Lenin. Kadınların Kurtu-luşu, say. 92-93)

Gerçekten de Lenin'in dile getirdiği gibi Rusya'da kadınların yasal hak eşit-liği 25 Ekim 1917'de işçi sınıfı iktida-ra gelince gerçekleştirilmiş oluyordu. Yine Lenin'in dediği gibi; hiç bir devlet, hiç bir kanun, kadınlar için Sovyet ikti-darının başa geçtiği ilk ayda yaptığının yarısını bile yapmamıştır. Burjuva kanun-larında da "eşitlik"ten bahsedilir. Fakat bu tok ile aç arasındaki "eşitlik"ten söz etmekten başka bir şey değildir. Mülk sa-hibi ile mülk sahibi olmayanlar arasında eşitlik yasa önünde bile sağlanamaz. Bu anlamda burjuva devletlerinde bahsedilen yasal eşitlikler, demokrasiler içi kof, emekçi kitlelere bir anlam ifade etmeyen şeylerdir.

Sovyetler Birliği'nde, kadınların e-şitliğini sağlamak için; geçirilen bu ya-salar derhal pratiğe konulmuş, ve kadınla-rın kurtuluşu için muazzam adımlar atıl-mıştır. Zaten devrim sonrası geçirilen bu yasaların sadece kağıt üzerinde kalma-sıyla; emekçi kitlelere hiç bir şey geti-remeyeceği de açıktır. Asıl önemli olan, SB'nde de yapıldığı gibi, bu yasaların ha-yata geçirilmesidir.

Lenin bu konuda şunları getirmektedir. "... Tek başına kanunlar tabii ki yetmez ve salt kanunlar bizi memnun etmez. Bunun la birlikte, kanun yapma alanında, kadın-ları eşit bir duruma getirmek için biz-den istenen her şeyi yaptık ve bununla ö-vünme hakkına sahibiz. Sovyet Rusya'daki kadınların durumu en ileri devletlerdeki kadınlarla kıyasla şimdi en ideal olandır. Bununla birlikte, kendimize tabii ki bunun sadece başlangıç olduğunu söylüyoruz..." (age. s. 94-95)

Lenin'in de çok doğru olarak belirttiği gibi, Sovyetler Birliği'nde bu başlangıç-tan sonra; emekçi kadınlar, geniş çapta üre-time çekilmiş, ev işleri sosyalleştirilmiş ve kadın, hayatın her alanında söz sahibi olma durumuna getirilmiştir.

Gelecek sayımızda Sovyetler Birliği'nde bu konularda atılan adımları, sosyalist inşanın gerçekleşmesiyle kadının hayatın-tadi muazzam gelişmeyi örnekleriyle gös-termeye çalışacağız.

MİNE

MALATYA

8 MART ULUSLARARASI EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ KUTLANDI

8 Mart Uluslararası Kadınlar günü Malatya'da sıkıyönetimin faşist baskı ve terö-rü şartlarında MÜCADELE okuyucusu kadın emekçiler tarafından düzenlenen bir top-lantıyla anıldı ve kutlandı. Bugün bir çok ilde olduğu gibi Malatya'da da sıkıyö-netim tüm demokratik haklarımızı gaspet-miştir. Tüm demokratik kitleler dernekleri -nin kapısına kilit vuran, devrimcilerin sesinin halka ulaşmasını engellemek için yurtsever devrimci yayın organlarını ya-saklayan sıkıyönetim pasaları, bu şekilde halkımızın halk demokrasisi ve bağımsız-lık mücadelesini engellerebileceklerini sanıyorlar. Ama tüm baskılara rağmen hal-kımızın gelişen mücadelesi onlara yanıl-dıklarını gösteriyor. Ve yüreklerine kor-ku salıyor.

Biz de, Malatya'lı MÜCADELE okuyucusu kadın emekçiler bu mücadelenin bir parça-sı olarak sınırlı olanaklarımıza, sıkıyö-netimin baskı ve terörüne rağmen düzenle-diğimiz bir toplantı ile uluslararası emekçi kadınlar gününü andık. 50'nin üze-rinde kadın emekçinin katıldığı toplantı tüm devrim şehitleri için yapılan saygı duruşuyla açıldı. Saygı duruşundan sonra bir arkadaş konuşma yaparak günün anlam ve önemini anlattı. Konuşmada özetle:

- 8 Mart gününün kadın emekçilerin mü-cadele tarihinde önemli bir gün olduğu, ilk kez 8 Mart 1878 tarihinde Amerika'da kadın işçilerin örgütlü bir grev yürüttü-ğü belirtildi. Bundan sonra yine 8 Mart 1886 da Amerika'lı kadın işçilerin "eşit işe eşit ücret" talebi ile mücadeleye a-ıldıkları ve bu mücadelenin kanla bastırıldığı, ama tüm bu baskılara rağmen mü-cadelelerini sürdürerek 8 Mart 1908 de büyük bir gösteri düzenledikleri anlatıl-dı. Bundan iki yıl sonra 1910 da Kopen-hag'da toplanan Sosyalist Kadınlar İkinci Uluslararası Konferansında Alman dev-rimcisi Klara Zetkin'in önerisiyle 8 Mart "Uluslararası Emekçi Kadınlar Günü" ilan edilmişti.

- Daha sonra bugün emperyalist sisteme bağlı olan ülkelerde kadın emekçiler üze-rindeki baskılar, burjuvazinin kadın emekçilere baskı açısı anlatıldı. Bugün emperyalist kapitalist ülkelerde genelde işçi sınıfı özelde de kadın emekçiler üzerinde

Devamı 8. sayfa

ATIF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

DUISBURG

İçinde ve çevresinde yaklaşık 40 bin Türkiyelinin yaşadığı Duisburg Kuzey Ren Westfalia eyaletinin en büyük sanayi merkezlerinden biridir. 1973 te kurulan ve ATIF'in kurucu bir derneği olan derneği -miz, geniş bir yurtsever, demokrat kitleyi içerisinde barındırmaktadır. Derneğimizi gelişmesinden rahatsız olan her türlü halk düşmanları (özellikle de Türk Federeasyon-FİDEF-KOMKAR) gibi faşist, sosyal faşistler mücadelemizi engellemek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Bu mücadeleyle engelleyemeyince Batı Alman burjuvazisiyle birleşerek saldırmaktadırlar. Bizler son dönemde yaptığımız bazı çalışmalara rız hakında kısaca bilgi vermek istiyoruz.

9 Şubat'ta 600'e yakın kitlenin katıldığı "Faşizme karşı direnenlerle el ele" adlı bir halk gecesi düzenledik. Bu gecede faşizme karşı destanlar yazdıran devrimcilerin mücadelesi ve dünya ile Türkiye'de som siyasi gelişmeler anlatıldı. Koro, folklor, tiyatro, ozan ve şiirlerde halkımızın devrimci kültüründen parçalar sundular. Gecemiz çok olumlu oldu.

10 Şubat'ta Hochfeld'de bulunan Halkın Kurtuluşu'nun derneğinin kongresine katıldık. Kendileri bizi gecemizde sözlü ve bildirileriyle davet ettikleri halde söz hakkı vermediler. Dilek ve temenniler kısmında "herkes konu ile ilgili olarak söz hakkı alabilir" dediler. Bunun üzerine bir arkadaşımız söz hakkı olarak Köln'deki Büyük Yürüyüşe kitlenin katılmasını talep etti. Bu cümleyi provokatörlükle suçlayıp mikrofonu almak isterlerken, bir sempitizan slogan attığı için görevlilerden biri boğazına sarıldı. Fakat bizler gayet olgun davrandık. Arkadaşımız söz hakkını bitirene kadar mikrofonu vermedi. Bu olay Halkın Kurtuluşu'nun ne kadar siyasi acizlik içinde olduğunu açık bir şekilde gösterdi.

16 Şubat'ta Türkiyelilerin yoğun olduğu bir pazarda Köln'deki büyük yürüyüşün bildirilerini dağıtırken, Komkar'lı Kürt sosyal faşistleri de Afganistan işgalini destekleyen bildiriler dağıtmaya başladılar. Yurtseverlerin sordukları sorulara cevap veremeyip küfreden bu emperyalist uşakları gereken derslerini aldılar. Bunun üzerine iki araba polis ile birlikte derneğimizi basarak 4 üyemizin ismini verdiler. "Komkar" böylece Batı Alman tekelci burjuvazisi ile birlikte çalıştığını pratikte bir kez daha ispatladı.

8 Mart'ta 350 dolayında kitlenin katıldığı bir salonda Uluslararası Emekçi Kadınlar Gününü kutladık. Geceye genellikle kadınların gelmesi geceyi olumlu kıldı. "Toprağın Tuzu" adlı Güney Amerika'daki emekçi kadınların mücadelesini dile getiren film ile "Bağlık Parası" adlı Türkiye'deki kızların satılışını konu alan tiyatro da geceye ayrı bir renk kazandırdılar. Ozanlar, folklor, şiirlerde olumlu oldu. Ancak cihazların bozukluğu nedeniyle hazırlanan seminer iyice anlaşılmadı.

15 Mart'ta CHP Genel Sekreteri M. Üstün dağ, Duisburg'da yeni kurulan "HDF" nin konuğu olarak bir toplantı yapmaya geldi. Biz de dernek olarak kitlemizi alıp toplantının yapıldığı salona gittik. M.Üstün dağ oradaki potansiyeli iyi ölçmüş olacak ki "asil komünizmi CHP getirecektir" gibi tumturaklı sözler dahi söyleyebiliyordu. CHP "milletvekili" konuşmasının devamında sürekli olarak diğer komprador patron ağa partileri ile kendi aralarına Çin seddi çekmeye çalışıyordu. Ama bilinçli kitle

nin sürekli soru sorması, yuhalaması ve "Kahrolsun komprador patron ağa devleti" sloganını atması, Üstün dağ'ı "Biz hem komünizme karşıyız, hem de faşizme karşıyız" demeye götürdü. Sorulan soruları "şimdi geleceğim" gibi sözlerle oyalayan Üstün dağ "sizin askerlik sorununuzu da CHP çözdü" gibi demogojileri de koz olarak kullandı. İşçileri, SPD ve DGB'ye üye olmaya çağıran bu halk düşmanı ne kadar satılmış olduğunu ispat ediyordu. Efendilerinin teşhir olmasına kızan "HDF" li Batı Alman tekelci burjuvazisinin uşakları da tek tek arkadaşlarımızın fotoğraflarını çekerek ve üzerimize yürüyerek uşaklıkta kusur etmediklerini gösterdiler.

HEM KOMÜNİZME HEM DE FAŞİZME KARŞILARMIS(!)

23 Mart'ta 200 kişinin katıldığı bir salonda derneğimizin 7. Olağan Genel Kurulunu yaptık. Yönetim Kurulunun hazırlanmış olduğu siyasi-faaliyet-mali raporlar okunarak tartışıldı. Yeni Yönetim Kurulu ve Denetim Kurullarının seçiminin sonra eski Yönetim Kurulu tarafından "ATIF ve onun kardeş örgütü TÜK/YD ve derneğimize gelen saldırılar" adlı rapor okundu. Bu raporda kısaca Devrimci-Yol, Halkın Kurtuluşu, Almanya Komünist Partisi/Marksist-Leninist'in saldırı ve karalamaları dile getirildi. Kongremize Partizan dışındaki kendisine "proleter devrimci", "Marksist-Leninist" süsü veren teşkilat katılmadı. Biz bunlara sınırsız söz hakkı tanıdığımız halde gelmiyorlar. Genel Kurulumuz bir kere daha ATIF'in doğru siyasetini vurguladı. Ve oportunistlerin açık ideolojik siyasi mücadeleden korktuklarını ispatladı.

9 Nisan günü Türk Federasyonunun yönetim kurulu üyesi ve Duisburg Ülkü ocakları başkanı Sitem Bölükbaşı, kimliği belirlenemeyen üç kişi tarafından dövülerek hastanelik edilmiştir. Bunun üzerine polis onunla birlikte aynı işyerinde çalışan yurtseverlerin üzerine terör estirmeye başladı. İki yurtseveri değişik günlerde önce takip ettirdi. Sonrada birer günlük gözaltına aldı. Bununla da yetinmeyerek çok sayıda evleri aramış, derneğimizi ve yurtseverleri takip etmiştir. Batı Alman polisi ve karış devrimciler olayı derneğimizin üzerine yıkmaya çalışmaktadırlar. Ama bizim tüzüğümüz açıktır. ATIF'in dört temel ilkesini kendimize rehber edinmişizdir. Bunun dışında şiddet kullanmak bizim siyasetimiz değildir. Onlar bu iftiraları nı zemin yapıp aslında ATIF'i ve derneklerini kapatmak istiyorlar.

Duisburg Türkiyeli İşçiler Derneği Yönetim Kurulu

BERGEDORF

İşçi arkadaşlar, öğrenci kardeşler, Bergedorf ve çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği, 13.4.80'de ikinci Genel Kurulunu yapmıştır.

1979 yılının dördüncü ayında kurulan derneğimiz, o günden bu güne kadar geçen süreye içerisinde, esas olarak başarılı bir çalışma yürütmüştür. Genel olarak Almanya da özel olarak Bergedorf'da yürüttüğümüz haklı mücadelemiz işçi ve öğrenci kardeşlerimizin geniş desteğini ve sevgisini kazanmıştır.

Almanya'da Türkiyeli işçilerin ekonomik, demokratik taleplerine çözümler bulmak için canla başla mücadele yürüten derneğimiz, kurtuluşun "Demokratik Halk Devrimiyle" gerçekleşeceğini propagandasını emekçiler arasında aktif bir şekilde yürütmektedir.

2. Genel Kurulumuz bir yıllık çalışmalarımızın değerlendirilmesi ve yeni yönetici organların seçimiyle sona ermiştir. 2. Genel Kurulumuza, 40 dernek üyesi ve 30 dinleyici katılmıştır. Bu sayı Bergedorf somutunda hiç de küçümsenecek bir sayı değildir. Bir kaç ay öncesine kadar dernek binamız yoktu, bunun için faaliyetlerimiz istenilen randımanı vermiyordu. Fakat bundan sonra inancımız odur ki çalışmalarımız daha başarılı ve disiplinli olarak devam edecektir.

Bergedorf ve Çevresi Türkiyeli İşçiler Derneği Yönetim Kurulu

HANNOVER

Hannover'de ATIF sempitizanlarının "Gurupçuluk Yıkılacak, Devrimcilerin Birliği Sağlanacaktır" başlığı altında yollamış oldukları bildiriden bazı kısımları aktarıyoruz :

"İşçiler, Emekçiler, Devrimciler, Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı -nın şanlı mücadelesi emperyalizmi, sosyal emperyalizmi ve her türden gericiliği hedef alan haklı bir mücadeledir.

Bu haklı ve çetin mücadele içinde işçi sınıfımız günden güne kendi öz bilimini daha iyi kavramakta, her türden sapmaya ve orta yol siyasetlere darbe vurmaktadır. İşçi sınıfının teşkilatları günden güne gelişmekte ve küçük burjuva akım ve teşkilatlar çöküşe gitmektedirler. Bugün artık küçük burjuva akımlar işçi sınıfı düşüncesine karşı ideolojik mücadelede iflas ettikleri için işi dedikodu, şüphap çavuş ilişkisine dökmekte ve siyasi tartışmalardan kaçmak için türlü yollara başvurmaktadırlar. Bu akımlar devrimci teşkilatları karşı devrimci ilan ederek kendi siyasi acizliklerini maskeleyerek çalışmaktadırlar.

Bunun en açık örneğini Hannover'de görmek mümkündür. 23.3.1980 tarihinde Hannover Türkiyeli Yurtseverler Birliğinin kongresinde Dev-Yol şefleri bu derneği kendi tekkeleri haline getirmek ve diğer devrimcilerin sesini kısmak için Braunschweig, Salzgitter, Hameln ve diğer şehirlerden topladıkları kişilerle derneğin yönetimini demokratik olmayan yollarla gaspetmişlerdir. Bu darbeyi gerçekleştirebilmek için derneğin resmi tüzüğünü kenara atarak kendi düşünceleri olan bir başka tüzüğe göre hareket eden bu küçük burjuvalar, kongrenin başından sonuna kadar ne kadar anti-demokratik yollar varsa bunları sahnelemişlerdir. Kongrede sosyal faşistlerin açıktan devrimcilere saldırısını gözardı ederek bunlara dolaylı olarak destek olmuşlardır. Biz, ATIF sempitizanlarının konuşmaları sürekli kesilmiş, daha sonraları da söz hakkımız kısıtlanmıştır. Yapılan eleştirilerin hiç birisine cevap vermeyen şefler tartışmaları bu sefer tamamen keserek seçime geçmeyi en kısa yol olarak seçmişlerdir.

Emekçiler, Devrimciler, Dürüst Dev-Yol sempitizanları..

Bugün çalıştığımız ve ikamet ettiğimiz Hannover ve çevresinde faşistler halka karşı birleşmekte ve bir sürü faşist yuvalar oluşturmuş durumdadırlar. Halk ve insanlık düşmanı bu canilere karşı birleşip mücadele etmemizin gerektiği bir ortamda Dev-Yol şeflerinin bu bölücü tavırlarını mahkum etmek, bunları teşhir ve tecrit etmek her dürüst devrimcinin görevidir. Hannover'de faaliyet gösteren biz ATIF sempitizanları Dev-Yol şeflerinin bölücü ve tekkeci anlayışlarını yılmadan usanmadan teşhir edip devrimcilerin örgütsel ve eylem birliğini gerçekleştirmeye çalışacağız. (...)

Hannover ATIF sempitizanları

HEILBRONN

Heilbronn Kültür Derneğine Batı Alman polisinin saldırısı üzerine Heilbronn Derneği tarafından çıkarılan "BATI ALMAN DEVLETİ VE POLİSİ BİZİ HAKLI MÜCADELEMİZDEN YILDIRAMAZ" adlı bildiriden bazı kısımları aşağıda yayınlıyoruz :

"Demokratlar, haksızlığa boyun eğmeyenler, tüm milliyetlerden Almanya'da çalışan işçiler, ezilenler, sömürülenler, hor görülenler, en kötü evlerde oturup, en kötü işyerlerinde çalışanlar sizlere anlatacağımız var :

1 Nisan 1980 saat 20'de Alman polisi demokratik kitle derneğimiz olan Heilbronn ve geniş çevresi Türkiyeli İşçiler Kültür Derneğine saldırıda bulunmuştur. Bu saldırıya sudan bahaneler getirerek derneğimizi aramaya girişmiştir. Dernek içerisinde bulunan çocuklara, kadınlara ve herkese yerinde durmasını ve kımıldamamasını belirtmişlerdir, bu arada derne

ğimizde bulunan bir hamile kadın arkadaş bayıldı ve çocuklar ağlamaya başladı. Kendilerine hamile kadın arkadaşın ve çocukların korktuklarını belirttikimizde "birşey olmaz" cevabını vererek her tarafı didik didik aramışlardır. Acaba Batı Alman polisi derneğimizi aradığında ne bulmuştur ? Tek kelimeyle bir hiç. O halde Batı Alman polisinin sudan bahanelerle derneğimize saldırmasının nedeni nedir ? (...)

Kardeşler, Batı Alman emperyalist devletin bizlere saldırmasının tek sebebi ellerinde bulundukları yağlı pazar olan Türkiye'yi kaybetmemektir. Fakat onların çabaları boşunadır. Türkiye işçi sınıfı ve halkı emperyalizmin bağımlılık zincirini kırıp, toprak devrimini başarıya ulaştıracaktır. (...)

Heilbronn Kültür Derneği

DEVİRİMCİ SANAT SAYFASI

TÜRKİYE' DE SİNEMA

Her yıl yüzlerce film çevriliyor, milyonlarca insan bu filmleri izliyor. Bir o kadar da Televizyon filmleri çevriliyor.

Bu filmler sınır tanımıyor; en değişik yollardan seyirciye ulaşıyor. Sinema çağdaş insanın günlük yaşamının ayrılma bir ögesi oldu. Bir çok kimsenin bildiği tek sanat dalı sinemadır. Bu anlamda sinema denilen olayın insan yaşamında oldukça büyük bir yeri vardır. Eğer istenirse bu yoldan milyonlarca seyirciye çok şey verilebilir. Sinemanın işlevi oldukça önemlidir. Sinema sanatı ile ulusların yaşıyışını, toplumları birbirine tanıtır, yakınlaştırmayı, kamuoyu oluşturmaya, siyasi mücadelede ve hatta dünyayı değiştirmede bir araç olarak kullanılırsa oldukça başarılı olunabilir. Dünyada çevrilen tüm filmler içerisinde böyle bir niteliğe sahip film sayısı oldukça azdır. Çünkü çoğunluk film yapımcıların esas amacı ticarettir, kârdır.

Sinema konusu özellikle Türkiye'de oldukça ilginçtir. 66 yıllık geçmişi olan Türk sinemasında kogullar hala ne içerik ne de teknik açıdan değişmemiştir. 1980 yılında çevrilen bir film setinde oyuncuları hala en ilkel şartlarda çalışmaktadırlar.

Sinema ile yakından ilgili olanlar, Türkiye'de sinemanın başladığı 1914 yılından bugüne kadar yaklaşık 5000 Türk filmi çevrilmiş olabileceğini söylüyorlar.

Bu rakam gerçekten korkunç derecede fazladır. Emperyalist ülkelerde bile bu sayıya ulaşan henüz yoktur.

Türkiye'de çok film çevirmeyle ilgili bir öykü, film oyuncusu ve komedyen(!) Öztürk Serengil'in başından geçer.

"Serengil ünün doruğuna ulaştığı yıllarda İsveç'e gider. Bu özel gezisi sırasında İsveç Film Evi'ne de uğrayan oyuncu, bir raslantı sonucu ünlü İsveçli film yönetmeni Ingmar Bergman'la karşılaşır. Dostları Serengil'i Bergman'a "Türk oyuncusu" diye tanıttınca Bergman ilgilenir ve konuşma sırasında Serengil'e "Kaç film çevirdiniz?" diye sorar.

Serengil'in yanıtı İngilizceye "aşağı yukarı üç yüz" diye çevrilince Bergman önce yanıtın hatalı çevrildiğini sanır ve yeniden sorar. Aynı yanıt gelince bu kez sorunun yanlış sorulduğundan kuşulanır ve "Kaç film çevirdiniz diyorum" diye yineler. Sonunda sorunun da yanıtın da doğruluğu ortaya çıkınca Bergman şöyle konuşur: "Nasıl olur, insan yaşamı boyunca 300 fotoğraf bile çekemez".

Bu iş nasıl olabilmıştır? Yine Öztürk Serengil özel sohbetlerinden birinde bunu da şu sözlerle açıklamıştır. "300 film çevirdim ama, bu filmlerde söylediğim sözlerin hepsini toplasanız ve benzerlikleri ayıkласınız hepsinden bir film bile çıkmaz." (Kaynak Cumhuriyet Gazetesi)

Sinemayla yakından ilgilenenlerin kafadan yaptığı hesapta ortaya çıkan 5000 ya da 6000 filmin konuları açısından bir ayırım yapılsa birbirine benzemeyen filmlerin sayısı 100 ü geçmemektedir. Geriye kalan filmlerin ise konuları ortaktır. Yeşilçam sinemasının temelini oluşturan bu konu aşağı yukarı şöyledir.

Fakir bir genç kız (veya erkek) günün birinde zengin bir erkek (ya da kıza) bir görüşte aşık olur. Zengin kız veya erkeğin babası kesinlikle çok kötü bir adamdır ve evladının sevgilisiyle evlenmesine şiddetle karşı çıkar. Araya iki gencin evlenmesini engelleyen bir sürü aksilikler girer. Ya kız bir şeyi yanlış anlar veya erkek. Ya da ikisinden biri ortada tıbbi açıdan hiç bir geçerli neden yokken kör, topal, kötürüm vb. gibi bir nedenle sakatlanır. Gençler evlenemedikleri için karasevdaya tutulurken araya bir sürü cinayet, raslantı sokuşturulur. ve işler iyiden sarpa sardırılır. Fakat azmin elinden hiçbir şey kurtulmaz. Filmin sonuna doğru bu kez aydın gelişmeler olur, tüm aksilikler ortadan kalkar, ve kızla erkek birbirlerine sarılırlarken film biter.

Yeşilçam sineması on yıllarca bu gibi konuları kendine temel alarak filmler yapmıştır. Yeşilçam'ın yıllardır süregelen bu değişmez geleneğini yıkmaya çalışan sa

YILMAZ GÜNEY'in "UMUT" ADLI FİLMİN-DEN BİR SAHNE .

dece Yılmaz Güney olmuştur. Yılmaz Güney, çeşitli değerli yapıtlarıyla toplumumuzun sorunlarını yansıtmaya çalışmış, bunda da belli ölçüde olmuştur. "Sürü", "Arkadaş", "Umut", "Düşman" vb. gibi filmler Yeşilçam'ın kurallarına başkaldıran, sinemanın gerçek toplumsal bir yanının olduğunu ortaya koyan filmlerdir.

"ZENGIN KIZ-FAKİR ERKEK" BU OLGU NASIL ORTAYA ÇIKTI ?

1948 yıllarına gelindiğinde sayıları bir hayli çoğalan Türk filmcileri seslerini duyurmaya başladılar. Ve bu konuda devletin yardımını istediler. CHP hükümeti de o güne kadar tüm filmlerden alınan % 79 lik eğlence vergisini % 25'e indirir. Vergi oranlarındaki bu azalma, yüklü bir para kaynağının yerli sinemaya yönelmesine yol açar. Sinemaya para yatıranlar, filmlerin yüzde yüz kâr getirmesini garantilemek istemektedirler. Bunun için hangi tür filmlerin halkın hoşuna gideceği üzerine kafa yorulmaya başlanır.

Halkın en çok okuduğu yapıtlar araştırılır. Bunlar arasında Leyla ile Mecnun, Tahir ile Zühre benzeri aşk öykülerinin çok okunduğu tespit edilir. Bu öyküler, "olanaksız" bir aşkı işlemektedirler. Bunu tespit eder film yapımcıları; ama sorun tabii ki, sadece bununla kalmaz. Zengin ile fakirin yaşadığı bir sömürü düzeninde, fakir halkın özlüklerini, özentilerini, zevklerini de çok iyi bilir bu film simsarları. Sonra görevleri ikili olmak zorundadır. Birincisi yukarıdaki var olan malzemelerden filmler yapmak, yani halkı oyalayacak, çekecek kâr getiren filmler yapmak, ikincisi bunu yaparken; mevcut düzenin en ufak pisliğini ortaya çıkarmamak, hakim sınıflarla böylece iyi geçinmek.

Tüm bu sonuçlara varıldıktan sonra, zengin-fakir aşkı işleyen bir tür ortaya çıkar.

Bugün olduğu gibi o yıllarda Türk sineması Amerikan sinemasının etkisi altındadır, ve Amerikan emperyalistleri halkın oldukça ilgisini çeken bir yöntem bulmuşlardır.

"Mutlu Son" yöntemi. Seyirciler gözyaşları içinde filmi seyrettikten sonra, salondan çıkarken rahatlamak istemekte ve iki sevgilinin birbirine kavuşmasından son derece etkilenmektedirler. Durum böyle olunca Yeşilçam sinemasının ana hatları ortaya çıkmıştır. Önce ortaya olanaksız gibi görünen bir aşk konacak, tüm film boyunca olanaksızlık sürecektir, sonunda her şey mutlu bir şekilde bitecektir.

Bu buluş, maddi temeli olduğundan kısa dönemde başarıya ulaşır, ve herseferinde yüklü kârlar bırakır.

Bu durumda sinemacılar fazla kafa yormazlar. Görülmüştür ki, yukarıdaki çizgiyi bozmamak şartıyla ne yapılırsa yapılsın sonuç başarılı olmaktadır.

TÜRKİYEDE FİLM NASIL YAPILIYOR ?

Türk filmlerinin dışarıya satılma olanağı yok denecek kadar az olduğundan yapımcı herşeyin en ucuzuna koşarak filmi tamamlamak zorundadır. Yönetmenler içerisinde uzun süre iş çıkaranlara kara listeye alınır. Çünkü uzun süren filmler masrafı artırmaktadır.

Yapımcı iyi bir film yapmak yerine, ticari açıdan başarılı bir film yapmak istemektedir. Bu nedenle filmin sanat açısı, teknik başarısı son plâna kalır. Onlar için bu zaten gerekli değildir. Türkiye'de kim

en çabuk senaryo yazarsa, kim en hızlı film çekerse o tutulur. Tüm film çalışmalarının temeli kâr'a dayandığından sonunda ortaya birbirine benzeyen, kalitesiz, sanat gücü olmayan bir yığın saçmalıklarla dolu filmler çıkar. Bu da halka herhangi bir şey getirmez.

Yazımızın baş kısımlarında da bahsettiğimiz gibi; sinema olayı özünde devrimci mücadele içerisinde, halkı eğitmede oldukça önem taşıyan bir unsur. Fakat anlatılmaya çalışıldığı gibi, bugün Türkiye'de bu önemli unsur en kötü şekliyle kullanılmakta, devrimci mücadeleye yarar değil, zarar getirmektedir. Yeşilçam bir kaç şöhretli, para babası rejisörlerin elinde dönmektedir. Bunlar sinema konusunda hakimiyetlerini kurmuşlardır. Sanat gücü yüksek, halka bir şeyler veren filmleri yapmak için devrimci rejisörlere, sanatçılara ihtiyaç vardır. Aynı zamanda bu kişilerin maddi olarak da güçlü olması gerekmektedir. Fakat ne yazık ki, bu imkanlar bizde oldukça azdır. Bu tür filmleri yapmaya çalışan Yılmaz güney ve ona bağlı olan Güney filmcilik bildiğimiz gibi oldukça zor şartlar altında bir çalışma yürütmektedirler. "Düşman" ve benzeri filmler, çoğu kez "Sansür Kurulu" tarafından "yasak" edilmektedir.

Bu anlamda sinema gibi oldukça değerli bir araçtan özellikle biz Türkiyeliler faydalanamamaktayız.

Buna karşı çıkmamız gereklidir. Türkiye'de uygulanan sansür yasaklarını protesto etmeliyiz. Halka bir şey vermeyen, "mutlu son"larla biten saçma aşk filmlerinin eleştirisini yapmalı, bu tür filmlerin yapımcıları ile mücadele etmeliyiz. Yılmaz Güney'in devrimci sanatta verdiği mücadeleyi desteklemeli, bu yolda kampanyalar açmalıyız. Devrimci, gerçekçi filmlerin nasıl olması gerektiği, devrimci sanatın ne anlama geldiğinin propagandasını yapmalıyız.

B. EMEL

2 Eylül Direnişi filminden bir görüntü.

SENDİKALARDA VE FABRİKALARDA DEVİRİMCİ MÜCADELE

OTOSAN İŞÇİLERİNİN ZAFERİ Sarı Sendikalardan ve Sendika Ağalarından Kurtuluşun ilk Adımı Olacaktır !

Aşağıdaki yazı TUM-MADEN-İŞ Sendikası'nın yayın organı "TUM-MADEN-İŞ" in OTOSAN Özel sayısından alınmıştır.

Bir yıldır TUM MADEN-İŞ ile OTOSAN işçileri, evlerinde, kahvelerinde, sendikamızda, toplantı salonlarında elele, omuz omuza birlikte çalışıyor ve sarı sendikadan kurtulma mücadelesi veriyor. Olayları hep birlikte yaşıyoruz. Yaşadıklarımız bizim düşünceye yön vermelidir. Kararlarımızı yaşadığımız hayattan çıkararak vermeliz. Bunun için, birlikte ya-
kın geçmişe şöyle bir gözden geçirelim:

OTOSAN İŞÇİLERİ SARI SENDİKADAN KURTULMAYA KARAR VERDİLER. Bütün sendikaları araştırdılar ve zamanında TUM MADEN-İŞ'i seçtiler. OTOSAN işçileri sendikamızın tüzüğünü okudular, dünya görüşünü öğrendiler. Eylemlerini, toplu sözleşmelerini öğrendiler ve ondan sonra TUM MADEN-İŞ'i seçtiler.

OTOSAN İŞÇİLERİ BİR TOPLANTIDA..

OTOSAN İŞÇİLERİNİN TUM MADEN-İŞ'i SEÇMESİNİN NEDENLERİ ŞUNLARDIR:

- 1) Ülkemizin bağımsızlığından yanadır. ABD ve diğer emperyalist güçlerin boyunduruğundan kurtulurken, Sovyet Rusya'nın, Çin'in ya da bunun gibi başka ülkelerin boyunduruğuna girmemizi kesinlikle reddeder. Her türlü uşaklığın karşısında olup, Türkiye halkının efendi olarak yaşaması için mücadele eder.
- 2) İşçilerin kurtuluşunun ancak ve ancak İŞÇİLERİN KENDİ ESERLERİ olacağına inanır.
- 3) Üretici işçilerin aynı zamanda yönetici de olma kuralını benimser.
- 4) Sendikada tüm işler işçilerle birlikte konuşulur, tartışılır, karar öyle verilir. Ve alınan kararlar hep birlikte uygulanır. Yani İŞÇİLER SÖZ VE KARAR SAHİBİDİRLER.
- 5) SENDİKA yönetimi her altı ayda bir ÜYELE-RİNDEN GÜVENOYU İSTER. Üyelerden güvenoyu alamayan yönetici görevden düşer.
- 6) TUM MADEN-İŞ'in yöneticilerinin tümünün geçmişte Bağımsızlık-Demokrasi-Sosyalizm mücadeleleriyle doludur.
- 7) TUM MADEN-İŞ'in bütün yöneticileri kapalı kapılar ardında değil, işçilerin arasındadır. İşçilerin evindedir, kahvesindedir. Sorulan her soruya her zaman cevap verirler.

TUM MADEN-İŞ'in OTOSAN'da örgütlenme çalışmaları tamamlandıktan sonra, 23 Aralıkta üyeleme başladı ve kısa zamanda hızla yayıldı.

İŞÇİ DÜŞMANI MADEN-İŞ SAHNEYE ÇIKIYOR
O güne kadar Maden-İŞ'in OTOSAN'da hiç bir çalışması olmamıştı. Sadece üç-beş adamı vasıtasıyla, sendikamız aleyhinde çirkin dedikodular yapmaya çalıştılar. Ancak OTOSAN işçilerinin büyük çoğunlukla TUM MADEN-İŞ'e üye olmaya başlaması üzerine, 1974 de 800 OTOSAN işçisini ortada bırakan Maden-İŞ telâşa kapıldı. Paralı beslemeleri İGD'li denilen çapulculara OTOSAN önünde bildiriler, gazeteler dağıttır-maya başladılar. Bunların hepsi TUM MADEN-İŞ'e yönelikti. Bir yığın yalan ve karalamayla TUM MADEN-İŞ'i kötülemeye çalıştılar. Tabii bu arada sarı sendika-dan hiç söz etmediler. Sendikamız TUM MADEN-İŞ, bunlara gazetesi ve bildirilerle cevap verdi.

OTOSAN işçileri öteden beri gerçekleri gördüğü için, bunlara hiç yüz vermedi. Maden-İŞ yalan üstüne yalan söyledi. Sözleşmeye iki ay var diye işçiyi kandırmak istedi. Biz iki gün kaldı diye gerçeği açıklayınca, otobüs kaçırmaya kalkıştılar. Beceremeyeceklerini anladıklarında, otobüsleri yığıldılar kapının önüne. Bir sürü de «iyi aile çocuğu» İGD'li şakşakçı getirdiler. OTOSAN işçisi bu şarlatanlıklara da yüz vermedi. He-

pimiz gorkuk. 28 Şubat günü Maden-İŞ'in otobüslerine binenler taş çatlasa 150-200 kişi kadardı. 29 Şubat günü de, bir gün öncekilerden başka kimse binmedi otobüslere. Yedikleri bu şamarı hazmedemeyip kudurdular. Kartal 2. Noterini basıp, sarı sendikadan istifa etmiş olan sizlerin istifalarınızı çalmaya yeltendiler. Bunlar orada bulunan OTOSAN işçilerinin gözleri önünde oldu.

Şimdi olayları gözden geçirmeye devam edelim:
1) Maden-İŞ, dağıttığı bildirilerde TUM MADEN-İŞ'in Koç'un sendikası olduğunu söylüyor. Bir de hep birlikte yaşadığımız olaylara bakalım: Yasalara uygun olarak çıkardığımız sendikamızın gazetesini sizlere ulaştırmak isteyen arkadaşlarımızın üzerine, 13 Şubat günü sıkıyönetim görevlileri ateş açarak saldırmışlardır. Arkadaşlarımız İstanbul Valiliğince verilen alındı belgesini göstermeye çalışırken, görevli yüzbaşı tarafından dövülmüşlerdir. Yüzbaşı emrindeki askeri birlik arkadaşlarımızı yaralı olarak askeri araçlara bindirip götürmüşlerdir. Tüm bunlar OTOSAN işçilerinin gözleri önünde oldu.

Bu arada bir söylenti dolaştı işyerinde: Arkadaşlarımızı döven yüzbaşı erkenden gelip Tuna hanımla uzun uzun konuşmuş. Bu konuşma gerçek mi? Gerçekse ne konuştular acaba?

Bu arada yakalanan arkadaşlarımız sıkıyönetim savcılığınca serbest bırakıldılar. Elbet bırakılacaklardı. Çünkü suçları yoktu. Çünkü sendikamızın gazetesini işçilere dağıtmaları suç değildi.

2) Gelelim sarı sendikadan istifalarınız konusuna: Sendikamız, yasalara uygun olarak sıkıyönetim ve vilâyete bildirimde bulundu. 22 Şubat 1980 günü Maltepe İlgen sinemasında, yasaların emrettiği istifa işlemini yerine getireceğimizi bildirdik. Son güne kadar sendikamıza ne vilâyetten, ne de sıkıyönetimden hiç bir yasaklama emri yollanmadı. Ancak ne hikmetse son gün yani 22 Şubat günü saat 15.00'de sözlü olarak yasaklandığı bildirildi. Uğraşmalarımız sonucu saat 18.00'de sözlü olarak, istifaların yapılacağı, bir sakınca olmadığı söylendi. Söylendi ama 20 dakika sonra, saat 18.20'de tekrar, sözlü olarak yasaklandı.

Bir de, aynı gün OTOSAN'ın önünde olanlara bakalım: 22 Şubat günü fabrika bahçesinde, «istifa edecekler TUM MADEN-İŞ'in arabalarına binsin» diye işçi arkadaşlarına seslenen ERDEM arkadaşımız, sıkıyönetim görevlisi asteğmen tarafından yakalandı. Sendikamız Genel Başkanı, Yürütme Kurulu Üyeleri ve avukatları, bekçi kulübelerinden içeriye sokulmadılar. Kapı dışında istifa edecek arkadaşları TUM MADEN-İŞ'in arabalarına çağırarak Birinci Genel Başkan Vekili ve Genel Sekreterimiz sıkıyönetim görevlilerince yakalanarak askeri arabaya sokuldular. Bütün bunlar da sizlerin gözleri önünde oldu.

3) Bütün bunlardan sonra 28 Şubat günü, Rusya'nın kuyrukçusu olduğu herkesçe bilinen İGD'li fabrika kapısına geldiler. Hem de sürü halinde. Sıkıyönetim görevlisi yüzbaşı orda olduğu halde fabrika-nın bahçesine doluştular. Futbol maçlarındaki amigolar gibi el çırpıp, bağırarak OTOSAN işçilerini Maden-İŞ'in arabalarına bindirmeye çalıştılar, ama beceremediler...

O sırada TUM MADEN-İŞ'in arabaları da karşı duraktaydı. Arkadaşlarımız da oradaydılar. İGD'li fabrikada şamata yaparken, sıkıyönetim görevlileri gelip arkadaşlarımızın ellerini havaya kaldırdıp üstlerini aradılar ve etraflarını çevirip beklettiler. Böylece istifa etmek isteyen işçi arkadaşlarımız TUM MADEN-İŞ'in arabalarına binemediler.

29 Şubat günü Maden-İŞ ağalarının beslemeleri olan İGD'li şakşakçı amigolar yine OTOSAN'ın kapısına geldiler. Yaptıkları şaklabanlıklar karşısında OTOSAN işçilerinin kararlılığını görünce, arkalarına bakarak gittiler. Sonra da bildiğiniz gibi gelip istifaları çalmaya kalktılar. Onu da beceremediler.

İŞÇİLER, BEKÇİLER, İTFAİYECİLER, AMBARCILAR, ODACILAR, ŞEFLER, USTABAŞILAR, TUM OTOSAN'DA ÇALIŞANLAR, HEPİNİZ BU OLAYLARI YAŞADINIZ, GÖZÜNÜZLE GÖRDÜNÜZ. ŞİMDİ DÜŞÜNÜN BAKALIM KİM KİMDEN YANA? KİM KİMİNLE İŞBİRLİĞİ İÇİNDE? İŞÇİLERİN BİRLİĞİN-DEN, İŞÇİLERİN GÜCÜNDEN KİMLER KORKUYOR? NEDEN KORKUYORLAR? HANGİ SENDİKA GERÇEKTEN İŞÇİDEN YANA, GERÇEKTEN İŞÇİYLE BİRLİKTE, İŞÇİNİN HAKKINI HANGİ SENDİKA KORUYOR? YAŞADIĞIMIZ OLAYLARA BAKARSAK, BÜTÜN BU SORULARIN CEVABINI BULURUZ.

OTOSAN işçileri gerçekleri gördü, seçimini yaptı. Şu anda toplu sözleşme çağrısı yapılmış bulunuyor.

29 Şubat 1980 günü TUM MADEN-İŞ ile sarı Cevher-İŞ ve ortağı kuyrukçu Maden-İŞ çağrı yaptı.

DURUM ŞÖYLE :
Cevher-İŞ'in üye sayısı 500 civarında. Ama biliyorsunuz Cevher-İŞ'in gerçek yöneticileri Tuna Hanım ile Kenan Bey. Onlar sizin kimliklerinizi Cevher-İŞ'e verirler. Onlar da üye fişlerini doldurup sahte imza atarak, bütün OTOSAN işçilerini, yani 2181 işçiyi üye olarak gösterirler. Bunu yapabilirler. Geçmişte hep böyle oldu, bir çok yerde olduğu gibi... Cevher-İŞ'in ortağı Maden-İŞ de bir yerden 2181 kişinin kimliğini elde edip sahte fiş doldurabilir. Bu, onların her zaman yaptıkları iş. Hatta özel «imza uzmanları» var. Maden-İŞ'in. Bu uzmanlar sırf bu sahtekarlık işleri için para alıyorlar. İşçilerin aidaatları, kimlere ve ne iş için ödeniyor görünüz. Maden-İŞ'in de gerçek üye sayısı 200'ü geçmez.

TUM MADEN-İŞ'in gerçek üye sayısı 1400. Cevher-İŞ ve Maden-İŞ'den istifa eden OTOSAN işçisinin sayısı ise 880'dir.

Bu durumda Cevher-İŞ ve ortağı Maden-İŞ sahte fiş doldursalar bile, üye sayıları 1301 oluyor. TUM MADEN-İŞ'in ise 1472. Bu durumda Toplu İş Sözleşmesi yetkisi TUM MADEN-İŞ'indir.

Sarı Cevher-İŞ'in ortağı Rus uşağı Maden-İŞ'in istifa ettirip üye yaptığı 200 kadar işçi içinde, sendikamızın üyeleri yoktur. Varsa bile 15-20 kadardır. Bu durumda bile üye sayımız 1452 olur ki, yetki yine TUM MADEN-İŞ'indir.

Şimdi herkes bizi iyi dinlesin.
OTOSAN işçileri sözlerimize dikkat edin.
İşverenler, sarı Cevher-İŞ'in üç-beş adamı ve Rus uşağı Maden-İŞ'in borozanları sizler de bir iyice kulak verin sözlerimize:

- OTOSAN İŞÇİLERİ TUM-MADEN'İ SEÇMİŞTİR. ÇOĞUNLUK TUM MADEN-İŞ'İNDİR.
- RUS UŞAĞI MADEN-İŞ'İN ÜYE SAYISI 200 CİVARINDADIR.
- İYİ BİLİNSİN Kİ HER TÜRLÜ OYUNA KARŞI UYANIĞIZ.

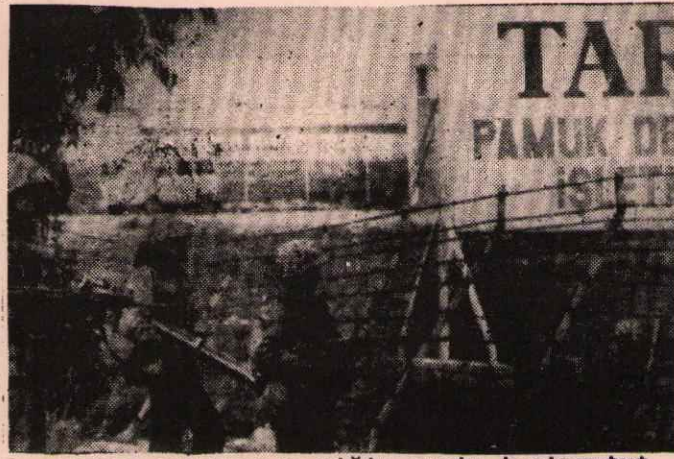
— BUNDAN BÖYLE İŞVERENLER, TUNA HANIM VE BENZERLERİ YENİ OYUNLAR DÜZENLEMENE KALKIŞMAYIN. İŞÇİLERİN YASAL VE DEMOKRATİK HAKLARINA SAYGILI OLUN. SENDİKA SEÇİMİNDE TARAF TUTMAYIN. AYRICA İŞYERİNDE HUZURU BOZUCU DAVRANIŞLARDA BULUNMAKTAN DİKKATLE KAÇININ.

— RUS UŞAĞI MADEN-İŞ YANLILARI, AZINLIKTASINIZ. ÇOĞUNLUK TUM MADEN-İŞ'DEDİR. KUYRUKÇU MADEN-İŞ'İN ŞİMDİYE KADAR KAC İŞÇİYİ ORTA YERDE BIRAKTIĞINI BİR DÜŞÜNÜN DE, BU SAATTEN SONRA PİŞMİŞ AŞA SU KATIP, OTOSAN İŞÇİSİNİN BİRLİĞİNİ, BERABERLİĞİNİ, BOZMAYA KALKIŞMAYIN. SENDİKAMIZ ALEYHİNE SÖYLEYECEĞİNİZ HER SÖZ, DAĞITTİĞİNİZ HER BİLDİRİ YA DA KAĞIT PARÇASI, ASLINDA İŞVERENİN EKMEĞİNE YAĞ SÜRECEKTİR. ÇOĞUNLUĞUN SESİNE KULAK VERİN. YABANCI UŞAKLARININ TUZAĞINA DÜŞMEYİN. BIRAKIN RUS UŞAĞI MADEN-İŞ KENDİ ŞAKŞAKÇISI İGD'LİLERLE BİLDİRİ DAĞITSIN, TÜRLÜ ŞAKLABANLIKLAR YAPSIN. SİZLER KARIŞMAYIN, KARIŞMAYIN KI, YILLARDIR BERABER ÇALIŞTIĞINIZ OTOSAN İŞÇİLERİNİN NEFRETİNİ KAZANMAYIN.

OTOSAN'IN YİĞİT İŞÇİLERİ,
ÇOK DİKKATLİ OLUN. OYUNA GELMEYİN. İŞYERİNDE KARGASALIK VE KAVGA ÇIKARMAK İSTEYEBİLİRLER. SOĞUKKANLI OLUN, TAHRİKLERE KAPILMAYIN. KARARLI, SAKİN VE AKILLI DAVRANIN. MÜCADELEYİ AKILLI OLAN KAZANIR. HER TÜRLÜ UÇKAĞITÇILIĞI YAPANLAR, İŞÇİ SINIFINDAN KORKANLARDIR. KENDİ GÜCÜ-NÜZE, KENDİ BİRLİĞİNİZE VE SENDİKANIZA GÜVENİN. YAŞASIN BİRLİK!
YAŞASIN MÜCADELE!
YAŞASIN ZAFER!

YAŞASIN TARİŞ İŞÇİLERİNİN ŞANLI DİRENİŞİ !

FAŞİST SALDIRILAR YİĞİT TARİŞ İŞÇİLERİNİ YILDIRAMAZ

Yeni Demokratik İşçi Birliği'nin 24 Ocak 1980'de Tarış işçilerine karşı girişilen saldırıları protesto etmek için yayınladığı bildirimden parçalar yayınlıyoruz.

"... Faşist Demirel (AP) hükümeti, çatırdayan komprador patron-ağa devletinin ömrünü uzatabilmek için, başa gelir gelmez, başta işçi sınıfı ve ezilen tüm halkımıza kudur muşasına faşist saldırı ve katliamlarını; zam, işkence ve zulümlerini yoğunlaştırdılar. Bunun en açık örneği, "fevkalade hal yasaları" adı altında yeni faşist yasalar çıkarmak, K. Maraş katliamını protesto eden devrimcilere, yurtsever memura, esnafa, demokrat öğrenci ve öğretmenlere görülmemiş baskı uygulamakta, memur, öğretmen kıymı günden güne artırmaktadır.

Kardeşler, bunların bir örneği de İzmir Tarış'ın çeşitli bölümlerinde çalışan yurtsever, demokrat, devrimci işçilere yapılan faşist saldırı ve işçi kıyımıdır. Faşist AP hükümeti başa gelir gelmez, Türkiye'nin dört bir yanında uyguladığı; öğretmen, memur, işçi kıyımının bir devamıdır. Tarış'te yapılan faşist saldırıların amacı, yurtsever, demokrat, devrimci işçileri sokağa atmak, aç, sefil bırakmak, yerlerini AP, MSP, MHP-ÜGD, ETKO gibi faşist cinayet şebekelerini sokmak istemeleridir. Zaten Tarış'teki ilk çatışmada polis desteklerinde onlarca AP, MHP-ÜGD'li köpeklerin içeriye sokulması, işbaşı yaptırılmaya çalışılması ve Tarış işçilerinin de faşistlere işbaşı yaptırmaması ile başlamıştır. Polislerle birlikte işyerlerine gelen faşist köpekler işçi kardeşlerimizin kararlı mücadelesi sonucu geri püskürtülmüştür. Bunun üzerine korkuya kapılan faşist komprador patron-ağa devleti; Tarış işçilerinin kıyımını gerçekleştirmek, Tarış'ı faşistlere üs haline getirmek için; "arama-tarama" adı altında önce jandarma komandosu desteğinde, otomatik silah ve panzerlerle, göz yaşartıcı bombalarla planlı bir şekilde topyekün saldırıya geçtiler, yüzlerce işçi kardeşimizi kurşun, panzer ve copla yaralamış, yüzlercesini gözaltına ve işkence tezgahına götürmüşler. Çimentepe halkına saldırmış, önüne geleni "kışkırtıcı, militan" diye alıp götürmüştür.

Ancak Tarış işçileri yılmadan, kararlı bir biçimde, bu faşist saldırıyı geri püskürtmüş ve polisin götürdüğü arkadaşlarımızı geri getirilinceye kadar üretimi durdurarak gece-gündüz, uykusuz, aç-susuz demeden, evde aş, ekme bekleyen çocuklarının azıcık karınlarını doyurabilmek için direnmiyorlar, direneceklerdir !

YİĞİT TARİŞ İŞÇİLERİ !

Sokağa atılıp karımızın, çocuklarımızın aç-susuz, evsiz, barsız bırakmak istemiyor-sak; yeni kıyımlara, yeni Elazığ, Sivas, Balgat, Maraş katliamlarının tezgahlanmasını istemiyorsak, ülkemizin emperyalistlere peş keş çekilmesini istemiyorsak; bir adım dahi geri atmadan haklı mücadelemizde bıkıp usanmadan, dil, dil, ulus ve gurupçu zihniyet gütmeyen, Tarış işçi kıyımına, Tarış'ın faşistlere üs haline getirilmesine karşı, eylemde birlik propaganda ve ajitasyonda serbestlik temelinde eylem birliği etrafında örgütlü olarak haklı mücadelemizi sonuna kadar sürdüremeliyiz. Her türlü provakasyona, bölücü tavırlara karşı uyanıklığımızı ve kararlılığımızı bir an bile yitirmeden, götürülen arkadaşlarımızın tümünün geri getirilinceye kadar mücadelemizi sürdürmeliyiz.

Biz YENİ DEMOKRATİK İŞÇİ BİRLİĞİ olarak, tüm gücümüzle Tarış işçilerinin haklı mücadelesiyle omuz omuza sonuna kadar destekliyoruz. Çünkü bu mücadele tüm Türkiye proletaryası ve ezilen halkımızın, faşizme karşı HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK mücadelesi nin bir parçasıdır. Dolayısıyla hepimizin mücadelesidir.

TÜM İZMİR HALKI SİZLERE SESLENİYORUZ !

Kendine yurtseverim, demokratım, devrimciyim diyen herkes, her türlü faşist baskı ve saldırıya karşı, haklı mücadeleden yana, yani Tarış işçilerinin yanında yerini almalıdır. Çünkü bu faşist komprador patron-ağa devleti tüm halkımızın can düşmanıdır. İnsanca, kardeşçe yaşamak için, haklarının alınması için, köleliği kabul etmeyen, kısacası kendinden olmayan herkese düşmandır. Yani hepimizin can, mal ve namusumuzun yemini düşmanıdır. Bundan dolayıdır ki, Ege Üniversitesi öğrencileri, Çimentepe, Gültepe, Mehtap'ta oturan işçi ve emekçi kardeşlerimizin, Tarış işçilerinin haklı mücadelesini desteklemek faşist saldırıyı protesto etmek amacıyla çeşitli kitle eylemleri düzenlemişler ve Tarış işçilerinin yanında yerini almıştır. Devrimci dayanışmayı sağlamaya çalışmışlardır.

O halde tüm İzmir halkı da ortak düşmanlarımıza karşı, dostlarımızla birleşmeliyiz.

O halde, var gücümüzle Tarış işçilerinin haklı mücadelesinde omuz omuza her türlü maddi ve manevi dayanışmayı sağlamalıyız.

O halde, gün dağınık durup, seyretme günü değil, gün birleşme, örgütlenme ve birlikte mücadele için, devrimci dayanışmayı sağlama günüdür.

Ve o halde TARİŞ İŞÇİLERİYLE DAYANIŞMA GÜNÜDÜR !

- YAŞASIN YİĞİT TARİŞ İŞÇİLERİNİN ŞANLI DİRENİŞİ! Yeni Demokratik İşçi Birliği "

Yiğit Tekel İşçilerinin Sesi !

Gazetemize gönderilen TEKEL işçilerinin direnişini anlatan yazıyı aşağıda yayınlıyoruz:

Patron-ağaların yüreğine korku salan, onları tir tir titreten 54 günlük direnişimiz sona erdi. Bugünlerde fabrikamız da işveren deyimiyle "iş barışı ve huzuru" sağlandı. Tarış'de Antbirlik'te "iş barışı ve huzuru" nasıl sağlandıysa, Tekelde de "huzur" aynı böyle sağlandı. Bizim için bu "huzur" ne demektir? Konuşan dillerin susturulduğu, gören gözlerin kör edildiği, işçilerin grev, direniş hakkını engellediği, köylülerin topraksızlığa mahkum edildiği ve halkın aşınan ekmeğinin dahi elinden alındığı acımasız bir sömürü hakimiyeti demektir.

Direndik ve mücadelemiz zorla yenilgiye uğratıldı. Çok şey kaybettik ama çok şeyler de kazandık. Neler kazandık? Düşmanlarımızı çok iyi tanıma fırsatını bulduk. Kim bizim düşmanımız, direniş boyunca gördük. Budün bizim en azıllı düşmanımızdır. Can güvenliği istedik çünkü arkadaşlarımız faşistler tarafından her gün kurşunlanmaktaydı. 23 aydır imzalanmayan ara sözleşmenin imzalanmasını istedik, çünkü artan hayat pahalılığında yaşamamız imkansız hale gelmişti. Haklıydık, vicdanı olan, namuslu olan herkes bizim haklılığımızı kabul etmek zorundaydı. Fakat bu düzen bize haksızlık dedi. Ofisleriyle, polisiyle, Bakanlarıyla, mahkemesiyle bir it sürüsü gibi üzerimize azgınca saldırdı. Bir çok arkadaşımız emniyette ve Tugayda dayaktan ve işkenceden geçirildi, mahkemelere çıkarıldı, işten atıldı. İşte bu bize düzenin patronların-ağaların düzeni olduğunu işçilerin, köylülerin ve tüm emekçilerin en azgın düşmanı olduğu gerçeğini kendi deneyimimizle acı bir şekilde gördük. Açıktır ki, bu düzeni ortadan kaldırmadıkça, patronların-ağaların kafasında parçalamadıkça bizler için kurtuluş yoktur.

Her türden sendika ağaları da bizim düşmanımızdır. Tek-gıda İş Sendikası başından beri işverenlere hangi işçileri işten atılması gerektiğini anlatarak, şubelerini faşistlere in yarak patron-ağaların yemini köpeği olduğunu kanıtladı. Gıda-İş'te bizi lafta desteklemesine rağmen, sendikal çıkarları için kullandı.

Kendisine alet etti, sonunda Tarış'te olduğu gibi açıkça sattı. Bu sonucu bizlere bizlere zafer olarak gösteriyorlar. Atılan arkadaşlarımızın birer kurban olarak iş verene sunulması, faşistlerin tekrar geri alınmaları, Yiğit Tekel işçisinin haklı mücadelesinin bir suç olduğunu kabul edilip köleliğe mahkum edilmesi bir zafer değil, ancak ölüm fermanıdır. Buna zafer diyenler de açıkça patron köpekle ridir. Bu gelecekte bize bugünkü sendikalar arasında bir fark olmadığını sendika değiştirmekle kurtuluş olmayacağını kurtuluşun tek yolu, ekonomik-sendikal mücadelemizin siyasi mücadeleye çevirmekten geçtiğini kavratmış. Okumalı, öğrenmeli ve bilmeli, siyasi mücadeleye atılmalıyız.

KARDEŞLER, Tüm bu gelişmeler karşısında sözümona kendisine devrimci diyen maki faşist AYDINLIK ve Rus sosyal-emperyalizminin uşağı olan İGD haklı olan ekonomik-demokratik mücadelemizi bir tas çe rez gibi patron ve sendika ağalarına peş keş çektiler. Bizim haklı direnişimizi, işveren deyimiyle "yasal olmadığını" açıkça belirttiler. Tüm işçiler direnişteyken bu sahtekarlar direnişi kırmak için makineleri açtılar. Ayrıca komünist kisvesi altında ortaya çıkan her türden oportunist ve revizyonistlerin tutumu ne oldu? Bunlar da sözde direnişi desteklemelerine rağmen özünde DİSK ve Gıda İş kuyrukçuluğunu yaptılar. Gerçek devrimciler işçilere günü kavratmaya çalıştılar, DİSK ve Tek-Gıda-İş gibi sendika ağaların patron uşağı olduklarını açıkça belirttiler. Ekonomik-demokratik mücadelemizde bizleri savunacak olan sendika sınıfı sendikasıdır. Bunun oluşması bizlerin örgütlü gücüne bağlıdır.

KARDEŞLER, Biz biliyoruz ki, mağlup olma den galip olunamaz, her mağlubiyet ileri deki galibiyetin tohumlarını içerisindedir. Biz emekçilerin gücünü yenecek hiç bir güç yoktur. Yeter ki, gücümüzün bilincine varalım, örgütlenelim, birleşelim, tek bir vücut tek bir yumruk olalım. Yılmayalım, usanmayalım, direnelim.

- KAHROLSUN SENDİKA AĞALARI !
- YAŞASIN TEKEL İŞÇİLERİNİN ŞANLI DİRENİŞİ !

V. BİROL

Yiğit Singer İşçilerinin Haykırışı !

SINGER işçilerinin göndermiş olduğu yazıyı aşağıda yayınlıyoruz:

"Kardeşler, Zamların, yoksulluğun ve sefaletin tek sorumlusu tek kaynağı komprador patron-ağa düzenidir. Zamlar ve işsizlik hayatı çekilmez getirdi. Aldığımız aylıklar ay sonunu bile getiremiyor. Peş peşe paranın değeri düşürülüyor, dün yüz liraya aldığımız et bugün 300 lira, eskiden 60 lira olan fasulye şimdi 120 lira. Bütün bunlara karşı sesimizi çıkarmalıyız. Haklarımızı alabilmek için, insanca yaşayabilmek için bizlerin yani işçilerin birleşmesi gerek. Fakat emperyalist patronlar bunun karşısındadır. Yarattıkları birliği bozmak için işçileri birbirlerine karşı kışkırtırlar, alevi-sünni-çerkez-laz-türk-kürt diye milliyetçiliği kışkırtırlar. İşçiler bölünün ki, onları daha çok ve daha rahat sömürelim diye.

Kardeşler... Çeşitli milliyetlerden işçiler kardeşler. Çünkü beraber çalışırlar, beraber ezilirler, sömürülürler. Haklarını almak için beraber mücadele ederler. Bunun için çıkarları ve kurtuluşları birdir. İşçiler arasındaki düşmanlığı yok edelim, ona karşı savaşalım. Bunu yapmıyorsak patronun ekmeğine yağ sürüyoruz demektir. Böylelikle de onlar zenginliklerine zenginlik katarlar, biz ise daha da yoksullaşırız. Sömürülüyoruz dedik! Peki sömürü nedir? Bir gün kağıdı kalemi alıp şunu hesaplayın. Bir ayda fabrikanızdan ne kadar mal çıkıyor ve bu malların getirdiği

ne kadardır? Bu paradan işçiye ne veriliyor, tüm giderler çıkarıldıktan sonra patrona ne kalıyor. Göreceğiz ki, işçiye ancak %5 veya %10 verilir, peki geri ne olur, kimin cebine gider? Bu artı-değer patronun cebine gider. Bunun sonucu ne olur? Zenginler ve yoksullar olmak üzere iki sınıf doğar. Bizler et yüzü göremeyiz, onlar en iyi şeylerle beslenirler, biz aylığımızın yarısını kiraya veririz, onlar milyonlarca lira değerinde villalar yaptırırlar. Onların çocukları sağlıklı olur, bizim çocuklarımız ya ölürlere ya sakat kalırlar. Bu gerçekler yüzündendir ki, işçi sınıfı isyan eder, greve çıkar. Komprador patron ve ağaların paralı fedailerini ile çatışır, ölür, öldürülür. Komprador patron-ağa düzeni işçi sınıfı önderliğinde ezilen halkın devriminden korktuğu için 1 Mayıs, Maraş gibi katliamlar yaratır, işçileri, öğretmenleri tutuklar kısacası gerçeği haykıran herkes tutuklanır, işkencede zulmedilir. Sıkıyönetim ilan edilir, AP, CHP, MHP, MSP gibi düzen partileriyle bizleri uyuturlar. İşçi sınıfı bütün bunlara karşı kendi partisini kurar, birlik içinde mücadele eder.

İŞÇİ SINIFININ İKTİDARINI KURMAK İÇİN, bizleri kurtaracak olan tek güç işçilerin birliğidir. Kendi kollarımız, nasırlı ellerimizdir. Bizim MC, CHP gibi faşistler, ne de TKP-TSİP-TİP gibi sosyal faşistler kurtarabilir. Bizleri kurtaracak olan işçi sınıfı partisi önderliğinde başarılabilecek olan Demokratik Halk Devrimidir."

AVUSTURALYA - VİCTORIA

VTEB KURULDU

Viktorya Türkiyeli Emekçiler Birliği Kurucu Genel Kurulu 10 Şubat 1980'de Melbourne'da yapıldı. 113 üye ile Örgütlenme Komitesi tarafından açılan V.T.E.B genel kurulu başlarken ülkede halk demokrasi si ve bağımsızlık mücadelesinde şehit düşen ve devrim yolunda, sosyalizm yolunda katledilen dünya devrimcilerinin anısına saygı duruşu yapıldı. Bundan sonra divan heyeti seçilerek genel kurul çalışmalarına geçildi. V.T.E.B/ÖK tarafından hazırlanan açılış konuşması okundu. Bu yazıda genel olarak Viktorya'da bulunan faşist, sosyal faşist derneklerin yüzleri teşhir edildi ve neden yeni bir örgütlenmeye gitmenin gerekliliği vurgulandı. Örgütlenme Komitesinin çalışma raporu okundu ve bir yıla yakın süren Örgütlenme Komitesinin çalışmaları tartışıldı.

Eleştiri, özeleştirisi bölümünde daha önce Viktorya'da bulunan diğer dernekler içinde çalışma yapan Örgütlenme Komitesi'nin kurucu üyelerinin bizzat o dernekler içerisinde çalışması gerekirken ve bu dernekler içerisinde sosyal faşistlere ve her türden oportunist, revizyonistlere karşı mücadele etmesi gerekirken kolayca bir anlayış olan zorluklar karşısında direnme yerine hemen istifayı verip ayrı bir örgütlenmeye gitmenin yanlış olduğu belirtilerek özeleştirisi verildi. Eleştiri bölümünde faşist CHP kuşrukçularının bizlere karşı getirdikleri çamur ve karalamaların halk düşmanı yüzü teşhir edildi. Yine bunun yanı sıra eleştirmek için eleştiri yapan ve kafa bulandırmak isteyen fırsatçılar ve her türden oportunistler de gereken cevabı aldılar. Daha sonra küçük taslağı tartışıldı ve değişiklikleri ile kabul edildi. Genel Kurul yeni yürütme organlarını seçerek sona erdi.

Bir bütün olarak V.T.E.B. Kongresine baktığımızda Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesini desteklemek doğrultusunda olumlu bir adım atıldığı kanısındayız.

V.T.E.B. Kongresi ile emperyalizme, sosyal emperyalizme ve her türden gericiliğe karşı mücadelenin gerekliliği kitlelere anlatıldı. Komprador patron ağa devletine karşı mücadele veren Türkiye halkının Demokratik Halk Devrimi mücadelesini desteklemek yolunda önemli adımlar atıldığı inanılmaktadır.

-KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !
-KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİ!
-BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER-YAŞASIN V.T.E.B!

VICTORIA TÜRKİYELİ EMEKÇİLER BİRLİĞİ

DEĞERLİ ARKADAŞLAR;

Ülkemizde hakim sınıflardan hangisi iktidara gelirse gelsin, her yeni gelen bir baskı, zulüm mekanizması ile yeni zam, zulüm, açlık ve sefalet paketleri ile gelmektedir. ABD'ci Demirel faşistinin de gelişi kendisinden bir evvelki faşistten farksızdır. Avrupa'nın çeşitli devlet ve şehirlerinde yürüttüğünüz 18-22 Şubat açlık grevi eylemi, 23 Şubat 1980'de Köln ve Paris'te yapılacak eylemlerinizi öğrenmiş bulunmaktayız.

ARKADAŞLAR;

Ülkemizde komprador patron ağa devletinin ekonomik buhranları derinleştikçe, devlete hakim olan sınıfların iktidardaki hükümetleri, buhranı atlatabilmek için her geçen gün ülkemizi emperyalizme daha da bağımlı hale getirirken, içte de zam ve zulüm emekçi halkımızın sırtına yüklemekte, demokrasi ve bağımsızlık isteyen halkımızın üstüne faşist ordusunu ve polisi, ayrıca beslemelik itlerini sürmekte dir.

Son günlerde Tarih'te faşizme karşı yiğit direnen ve o yiğit direnişi destekleyen devrimci öğrenci ve emekçi halka uyguladıkları zulüm dünya devrimci kamuoyuna nefretle karşılanmaktadır.

İşte sizlerin büyük fedakarlıklarla yürüttüğünüz eylemler, Türkiye'de işçi sınıfı önderliğinde verilen halkımızın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık mücadelesine katkısının önemi büyüktür.

Kuruluşunu yeni tamamlayan Birliğimiz en kısa zamanda çıkaracağı yayın organı ile sizlerin yürüttüğü her hakla eylemi Avusturalya'da bulunan Türkiyeli işçilere duyuracak ve bundan sonra da sizlerle birlik ve dayanışma içinde olduğumuzu bildireceğiz.

Devrimci selamlarımızla

-BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER
-YAŞASIN ATIF-TÖK/YD VE EMEKÇİLER BİRLİĞİ

VİKTORYA TÜRKİYELİ EMEKÇİLER BİRLİĞİ YÖNETİM KURULU

AMERİKA - NEW-YORK

TÖB/New York geçenlerde genel kurulu yaptı. Genel Kurul'dan sonra bir basın bildirisi yayınladı. Bu basın bildirisinin den bölümler aktarıyoruz.

"Genel Kurulda bir önceki dönemin çalışma raporu okundu ve oy birliği ile onaylandı. İçinde bulunduğumuz dönemde uluslararası alanda Batı Avrupa ve Orta-Doğu'da gelişmeler, Türkiye'deki gelişmeler ile birlikte incelendi. Ayrıca demokratik kitle örgütleri ne olmalıdır sorunu incelendi. Faşist Demirel hükümetinin programı ve uygulamalarına, faşist generallerin muhtıra tehditlerine, halkın temel hak ve özgürlüklerine getirilen yeni saldırılara ve DGM'lere karşı yoğun bir şekilde mücadele edilmesi kararlaştırıldı.

Genel olarak yurtdışı ve özel olarak ABD bölgesinde okuyan ve çalışan Türkiye li gençler, öğrenciler üzerindeki anti-demokratik baskı ve yasalara (özellikle 141/6 sayılı faşist kanun ve yönetmeliklere) karşı mücadelenin sürdürülmesine, Türkiye'de halka yönelik sömürü, baskı ve zulüm karşı demokratik baskı unsuru olmaya devam, ABD'deki demokratik, devrimci kamuoyuna dönük Türkiye'deki halka karşı girişilen saldırıların teşhirine, halkımızın halk devrimi mücadelesinin propagandasının yapılması ve desteklenmesi çağrısına devam, Avrupa'da çalışan demokrat, devrimci işçi, gençlik, öğrenci ve onların örgütleri ile dayanışmanın sürdürülmesine, Avrupa emperyalist burjuvazisi tarafından Türkiyeli emekçileri reva görülen sömürü, baskı ve zulüm karşı çıkmakta devam karar verildi.

New York, New Jersey eyaletlerinde çalışan Türkiyeli emekçilere ücretsiz lisans okulu açılmasına ve onların sorunlarına yardımcı olup bilinçlendirme çalışması yapılmasına, faşist diktatörlüğün, revizyonistlerin bölgemizdeki uzantılarının fiili ve ideolojik saldırılarına karşı salık mücadele edilmesine karar verildi.

Türkiyeli Öğrenciler Birliği, başta işçi sınıfı olmak üzere bütün emekçi halkımızın, gençliğin, öğrencilerin emperyalizme, sosyal emperyalizme, işbirlikçi tekelleri burjuvaziye ve toprak ağalarına karşı devrimci mücadelesini maddi ve manevi desteğini vermeye devam edecektir.

Genel Kurul aşağıdaki şiarların atılmasıyla son buldu :

Kahrolsun faşist diktatörlük ve sıkıyönetim!

Yaşasın Yiğit Tarih işçilerinin şanlı direnişi!

Kahrolsun emperyalizm, sosyal emperyalizm!

Türkiyeli Öğrenciler Birliği/New-York "

MALATYA-Baştarafı 3.sayfada

ki sömürü gittikçe ağırlaşmaktadır. Kadınlar ikinci sınıf insan muamelesi görmekte burjuvazi ucuz kadın emeğinden yararlanarak ceplerini doldurmaktadır.

Bizim gibi emperyalizme bağımlı yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde kadın emekçiler üzerindeki baskı dahada katmerlidir. Çünkü ülkemizde feodal ideolojinin hakimiyeti de vardır. Ekonomik olarak fabrikalarda ucuz emeği sömürülen, köylerde toprak ağalarının sömürü ve baskısı altında hiç bir hakka sahip olmadan köle gibi çalışan emekçi kadınlarımız, bunlara ek olarak bir de feodal-burjuva ideolojisinin baskısı altında ezilmektedir. Kadınları ucuz işgücü aleti, bir zevk aracı, süs eşyası gibi gören yoz emperyalist ideolojinin yanı sıra, kadınları insandan saymayan, çocuk doğurma aracı olarak gören ve bir hayvan gibi alıp satan feodal ideoloji de hakimiyetini sürdürmektedir. Komprador burjuvazi ve toprak ağaları bu ideolojiyi halk içinde yaygınlaştırmaya ve bu yolla kadın ve erkek emekçilerin birlikte mücadelesini önlemeye, emekçileri kadın-erkek diye bölmeye çalışmaktadırlar. Bunların sonucu olarak bugün emekçiler arasında bu düşünceler yaygındır. Ve kadın emekçilerin mücadeleye katılmaları önlenmekte, kadın emekçiler aile ve toplumun bu düşünceleri altında ezilmekte, haklarını arayamamaktadırlar.

Kürt ulusuna mensup emekçi kadınlar üzerindeki milli baskı ve zulüm anlatıldı. Dersim, Koçgiri ve benzeri katliamlarda binlerce yoksul Kürt kadının öldürülen, ırzına geçen, işkence yapan, hamile kadınları çocuklarıyla birlikte katleden hakim sınıfların "kadın hakları" konusunda ettikleri sözlerin sahteliği teşhir edildi.

Daha sonra konuşmacı arkadaş, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının siyasi temsilcisi olan MHP, CHP, AP, vb. partilerin bu konuya yaklaşımlarını ve bu konuda yaptıkları sahtekarlıkları teşhir etti. Bu konuda özellikle faşist CHP ve MHP nin

görüşleri üzerinde duruldu. MHP nin bu konuya yaklaşımı, Almanya'da üstün ırk yaratmak için Alman kadınları hayvanlar gibi çiftliklere kapayıp çocuk doğurmakla görevlendiren, 2. emperyalist paylaşım savaşında onbinlerce kadın emekçinin ölümüne sebep olan, devrimci kadınları işkence de katlettiren, ırkın üstünlüğünü bozduğu iddiasıyla yahudi kadınları fırınlarda yaktıran faşist Hitler köpeğiyle aynıdır. MHP bugün kadınların asıl görevlerinin çocuk doğurmak ve kocalarına itaat etmek olduğunu vaaz etmektedir. MHP nin bir yan örgütü olan "Ülkücü Hanımlar Derneği" de bu faşist zihniyet doğrultusunda çalışmakta, "nakış, dikiş, örgü" kursları açarak kadınlara Türk ırkını çoğaltmak için çocuk doğurmalarını, kocalarına itaat etmelerini, sınıf mücadelesinden uzak durmalarını öğütlemektedir.

"Evlat acısına son" sahte sloganları ile "Anaların gözyaşını dindireceğiz" diye palavralar atarak hükümet olan faşist CHP nin kadın emekçilere yaklaşımının farklı olmadığı hükümet olduğu dönemde iyice açığa çıktı. Hükümet olduğu dönemde, tüm hakim sınıf temsilcilerinin ortak düzenlediği Maraş katliamında katledilen, gözleri oyulan, ırzına geçilen, karnındaki çocuğuyla yakılan emekçi kadınlarımız onun sahtekarlığının belgesidir. Bu da yetmiyormuş gibi yine CHP eliyle ilan edilen sıkıyönetim evlat acısına acı kattı, anaların gözyaşları dinmek bir yana daha da arttı.

Bugün devrimci maskesi ile ortalarda dolayan TTKP, TİP, TSİP, İKD gibi sosyal faşist örgütlerin de bu konuda yaptığı sahtekarlık teşhir edildi. Bu örgütler kadın emekçilerin haklarını savunma kılıfı altında, efendileri olan Rus sosyal emperyalizme işçilerimiz ve emekçilerimiz arasına taban yaratmaya çalışmaktadır. Oysa bugün onların sahtekarca "sosyalist" diye göstermeye çalıştıkları Rusya, kadın emekçiler üzerinde sömürünün her geçen gün arttığı, bu konuda da yoz emperyalist ideolojinin hüküm sürdüğü sosyal emperyalist bir ülkedir. Rus sosyal emperyalist-

lerinin işgal ettiği Afganistan'da, Kamboçya'da ve bir çok ülkede katledilen, alıktan kırılan emekçi kadınlar bu örgütlerin sahtekarlığını ele vermektedir.

Daha sonra konuşmacı arkadaş, çeşitli milliyetlerden kadın emekçilerin birlikte mücadele etmesinin önemini vurguladı. Marksist-Leninistlerin bu konudaki görüşleri anlatıldı. Marksist-Leninistlerin kadınlarla erkekler arasındaki gerçek eşitlikten yana olduğu, bunun Demokratik Halk Devrimi ile sağlanacağı, kurulacak olan demokratik halk düzeninde kadınlar üzerindeki her türlü baskının kaldırılacağı anlatıldı. Bu devrimin de ancak kadın ve erkek emekçilerin ortak mücadelesi ile gerçekleşebileceği, bunun için de kadın ve erkek çeşitli milliyetlerden emekçilerin proletarya partisi önderliğinde, örgütlenip, mücadeleye atılmalarının gerekliliği belirtildi.

Komprador burjuvazi ve toprak ağalarının emekçileri bölmek için yaptığı propagandanın boşa çıkartılmasının ve emekçi saflarda emperyalist ve feodal ideolojiye karşı mücadele edilmesinin önemi belirtildi.

Bu konuşmadan sonra ayrıca Mart ayı içinde, 19 Mart 1973'te 12 Mart faşist diktatörlüğü tarafından katledilen Ahmet Muhtar Çiçek'in hayatı ve mücadelesi anıldı.

Konuşmalardan sonra söylenen marş ve türküler coşkuyla karşılandı. Devrimci marşların eşliğinde oynanan halk oyunlarından sonra devrim andı içilerek toplantı dağıldı.

YAŞASIN 8 MART ULUSLARARASI EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ !

EMEKÇİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVRİM OLMADAN EMEKÇİ KADINLAR KURTULMAZ !

Malatya'dan MÜCADELE Okuyucuları

ÜMRANIYE RÖPORTAJ

Bilindiği gibi kamuoyuna yansıyan beş faşistin ölümü ile ilgili çok yönlü yorumlar yapıldı. Özellikle revizyonizmin ve oportünizmin sarıldığı ve her meselede ağzına sakız ettiği bir sorun haline geldi. Röportaj yedi ayrı işçi ile yapıldı. Hepsisi ayrı ayrı senelerde işe girmiş, ayrı ayrı memleketten gelmiş ve ayrı ayrı kısımlarda çalışan insanlardır. Öldürülen beş kişi ile ilgili yanıtlar hemen hemen hep aynı. O yüzden hepsinin cevap ve sorularını tek tek yazmaya gerek görmedim. Tek fabrikada yedi senedir çalışan bir işçiyle yaptığım röportajı aynen yazıyorum.

SORU: Kaç senelik işçisin ?

- Yedi

SORU: Kaç lira maaş alıyorsun ?

- Altıbinüçyüz lira alıyorum.

SORU: İşyerinde hangi sendika var ve konumu ?

- İşyerinde Cevher-İş sendikası var.

Faşist polisiye bir sendikadır. Kapısı işçilere kapalı ve MİT'le sıkı fıkı ilişkiler içinde. Yürütme Kurulu yapısı tamamen MİT güdümündedir.

SORU: 1 Mayıs mahallesinde öldürülen 5 işçiyi tanıyormusun? Bunların siyasi yönleri neydi ve fabrikada nasıl tanınıyorlardı?

- Ben bunlardan dört tanesini çok iyi tanıyorum. Biri bizim fabrikadan değil, çalışan bu dört işçiyi herkes çok iyi bilir. Bunlar fabrikada faşist çalışmaya yapan ve o doğrultuda yoğun bir çalışmaya giren aynı zamanda faşist çalışmalarına maddi yardım toplayan ve fabrikayı kendi kaleleri haline getirmeye önem veren kişilerdi. Özellikle bunların siyasi ve askeri eğitimiyle ilgilenen işyeri temsilcisi ve kesinlikle MİT'le işbirliği içinde olan Bahri'dir. Bunlar gerek işyerinde gerekse dışarda silahsız gezmezlerdi.

SORU: 1 Mayıs'ta neden gidiyorlardı, gerçekten konuta ihtiyaçları var mıydı ?

- Bunlar konut ihtiyacı için gitmiyorlardı, çünkü böyle bir ihtiyaçları yoktu. Demirel mahallesinde evleri vardı. Hem de Bahri'nin evi iki kattır. Bunların tek gayesi oradaki halkın devrimcilerle olan ilişkisini koparmak ve her yerde olduğu gibi halk düşmanlığını sergilemek. Ben kendim Bahri'nin ağzından çok kereler duydum. "Biz 1 Mayıs'ı komünistlere mezar edeceğiz" diyordu ve oraya gidişi hiçde bos değildi.

HALKIN GECEKONDULARINA YAPILAN FAŞİST SALDIRILAR CEZASIZ KALMAYACAKTIR !

SORU: Fabrikadaki işçi arkadaşlarınız bu olayı nasıl değerlendirdiler?

- Büyük bir kesimi olumlu karşıladı çünkü bunların oraya ne gayeyle gittiğini bir çok arkadaşımız biliyordu. Hemen hemen her yerde ve her kısımda konuşulan şunlardı: "Azan belasını bulur.", "Bunlar zaten çok ileriye gittiler", "Bize laf konuşturmak istemiyorlardı, iki kat evi olduğu halde hergün 1 Mayıs'a karıştırmak için gidiyorlardı"

SORU: Bu olayın kamuoyuna yansımaları nasıl yorumluyorsunuz?

- Çok ters bir olay yani kamuoyu olayı çok saptırarak yazıyordu. Hele bunları birşeyden haberleri yokmuş gibi göstermesi çok komik oluyordu. Kimi gazetelerde CHP'li gibi haberleri okuyunca biz gülmüş-tük ve şunu diydük: "bu gazeteler meseleyi bu kadar çarpıtacağına doğruyu yazsalar ne kayıpları olur" Eğer gerçekten bunların durumunu bilmiyorlarsa gelsinler yanımıza, biz onlara anlatalım. Yoksa meseleyi böyle çarpıtarak anlatmak kamuoyunu aldatmak demektir halbuki gazeteciliğin görevi bu değildir.

Ümraniye 1 Mayıs Mahallesinden
Bir Mücadele okuyucusu

YOZGAT

Çayıralan (Yozgat) Mücadele okuyucularının Çayıralan'da anti-faşist mücadeleyi anlatan mektubu özetleyerek yayınlıyoruz :

" Arkadaşlar,

Bizler, Çayıralan ilçesindeki Mücadele okuyucuları olarak ilçemizde gelişen olayları sizlere bildirmeye gerek duyduk

1- Kayseri Fevzi Çakmak katliamını protesto mitingi düzenlendi. Okulun çıkışında kitle toparlandı ve Halkın Kurtuluşu şü kısıca katliamın tecritini yaptı. Daha sonra Partizan taraftarı bir arkadaş önderliğinde kitle devrim andını içtikten sonra dağıldı.

2- Kahraman Maraş olaylarının birinci yıldönümünde lisede Partizan, Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol boykot kararı aldı. Sabah erken saatte okulda toplanıldı. Ve Kahraman Maraş katliamı hakkında konuşma yapıldı. Boykot kararı tüm öğrenci gençliğe duyuruldu. Okula gelen güvenlik kuvvetleriyle bir sürtüşme başladı, otuza yakın arkadaşımız gözaltına alındı. Bunun üzerine liseli devrimciler ve halkın büyük bir çoğunluğu, gözaltına alınan arkadaşların serbest bırakılması için Adliye'nin önünde toplandılar. Halkımızla kaynaşan öğrenciler Adliye'nin önünde tekrar direnişe geçtiler. Gözaltına alınan arkadaşların serbest bırakılmasını istediler. Halkın bu tepkisi karşısında zorunlu olarak arkadaşlarımızı serbest bıraktılar. Ve kitle devrim andı içerek dağıldı.

3- Zamlar, işkenceler, sürgünler ve faşist katliamları protesto etmek için bir genel miting düzenlemek isteyen Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol, Partizan'a haber vermeden karara varıyorlar. Partizan taraftarlarına 3 Şubat'ta miting düzenleyeceklerini söylediler. Karar alırken tesbit ettikleri sloganlar dışında slogan atılmaz ve alınan kararlara uyulursa Partizan taraftarlarını miting alanına alacaklarını söylediler. Ve konuşma hakkı tanımayacaklarını söylediler. Ve "biz miting için izin aldık" dediler. Partizan taraftarları bu yaptıklarının tekkeci bir anlayış olduğunu vurguladı. Halkın Kurtuluşu ve Dev-Yol bu yaptıklarının anti-propaganda sının yapılacağını anlaşıncı "Partizan taraftarlarını da mitingde alırız" dediler. Mitinge izin alındığında Partizan'dan iki arkadaş yürütme komitesini girdi. 3 Şubat mitingi, geniş kitlelerin katılımıyla gerçekleşti.

4- 3 Martta Çayıralan'da demokrat bir lise müdürünün yerine faşist, gerici bir müdür tayin edildi. Ve yurtsever, devrimci liseli öğrenciler, faşist müdürü okula almama kararı aldı. Faşist müdürün okula gelmesiyle birlikte faşist öğrenciler daha da saldırganlaştılar. Bir sürtüşme çıktı. Sürtüşme, faşist müdür ve faşist öğrencilerin devrimci bacılara sarkıntılık etmesiyle başladı. Partizan'dan bir arkadaşımızın bir faşiste vurmasıyla olay daha da gelişerek ilçeye yayıldı.

yıldı. Okulun önüne gelen halk, faşist müdür aleyhine sloganlar atarken, güvenlik kuvvetleri halka saldırdı. Faşist müdür kaçarak resmi faşistlerin yanına sığındı. Faşist öğretmenler de dövüldü. Olay yeri ne gelen ilçe Kaymakamı okulun kapanacağını söyledi. Ve okul süresiz öğrenime kapatıldı. Bir süre sonra da Yozgat'tan komando birliklerinin gelmesiyle birlikte, okul tekrar öğrenime açıldı. Faşistler okula gelemeyince, okul tekrar süresiz kapatıldı. Buna öğretmen yetersizliği bakanlık emri, vs. bahaneler uyduruldu. Daha sonraki günlerde jandarma kuvvetleri ilçede geniş operasyonlar düzenleyerek sivil sıkı yönetim uyguladılar. Halk evini ve devrimcilerin gittiği bir kahvevi kapattılar.

YOZGAT'LI DEVRİMCİLER ADLİYE'NİN ÖNÜNDEKİ DİRENİŞTE

5- Faşistlerin saldırısında açılan dağ tes sonucu bir arkadaşımız ve ona yakın yurtsever devrimci çeşitli yerlerinden yaralandılar. Gözünden ve çeşitli yerlerinden yaralanan arkadaşımız hastaneye kaldırılarak ölüm tehlikesini atlattı. Bu olay üzerine Dev-Yol siyasetindekiler, arkadaşımızın adını kullanarak halktan para topladılar. Sözde arkadaşın tedavisi için harcancakmış. Bir toplantı yapılarak Dev-Yol'dan özeleştirisi istedik ve toplanan paranın hesabını istedik. Onlar "biz, bu parayı bütün yaralı arkadaşlar için topladık" dediler. Halk ve Halkın Kurtuluşu taraftarları, parayı topladıklarında arkadaşımızın adını kullandıklarını söylediler. Toplantıda para toplama kararının amacını söyledikimizde, bazı sudan bahanelerle meseleyi çarpıttılar. Biz de bunun dürtüslük olmadığını vurguladık. Ve toplanan para onbin lira civarında olduğu halde, parayı 5675 lira olarak gösterdiler. Özeleştirisi vermektende kaçtılar. (x)

Çayıralan ilçesi ve Çevre
Köyleri MÜCADELE okuyucuları

(x) Daha sonra yapılan bir toplantıda Dev-Yol bu konuda öz-eleştirisini vermiştir.

Yığıt 'Mazgirt Halkı

Emperyalizmin uşağı komprador patronlar ve toprak ağaları, çeşitli milliyetlerden halkımıza azgınca saldırmaya devam ediyorlar. Bir yandan peş peşe yeni zamlar, devalüasyonlar, faşist baskı yasalarını yürürlüğe sokuyorlar; diğer yandan halkımızın yükselen halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini boğmaya çalışıyorlar.

Onlar aynı saldırılarını yığıt DERSİM halkına da yönetiyorlar. DERSİM halkının baskı ve zulme karşı yükselen devrimci-demokratik mücadelesini boğmak için yeni plan ve tertiplere başvuruyorlar. Bunun için şimdi DERSİM'i de bir askeri kışlaya çevirmek istiyorlar. DERSİM'e asker dolduruyorlar. Üzerimizdeki sömürü ve zulmü daha da katmerleştiriyorlar. Milli zulmü daha da koyulaştırıyorlar.

Emekçi Halkımız!

Bizleri Ağrı'da, Zilan'da, Koçgiri'de, Dersim'de ... katleden; anaların karnındaki bebeleri süngüleyen; derelerde su yerine oluk oluk kan akıtan bu ordu bizim dostumuz olamaz. Bu ordu komprador patron-ağa düzeninin bekçiliğini yapan faşist bir ordudur. Faşist diktatörlüğün en önemli araçlarından ve parçalarından biridir. Bunun için DERSİM'e asker yığılmasına, Dersim'in bir askeri kışlaya çevrilmesine karşı mücadele edelim! Birleşelim! Örgütlenelim! Bu sömürü ve zulüm düzenini kökten yıkacak Demokratik Halk Devrimi mücadelemize hız verelim!

Mazgirt'ten MÜCADELE Okuyucuları

GAZİANTEP

Gaziantep'ten MÜCADELE okuyucuları, göndermiş oldukları mektuplarında, faşist Demirel hükümetinin halkımızın yaşam şartlarını gittikçe çekilmez hale getirdiğini ve demokratlar, devrimciler üzerinde faşist baskıların gün geçtikçe arttığını yazıyor ve bu şartlar altında devrimci gurupların eylemde birlik olmalarının önemini vurguluyorlar. Ve bu eylem birliği konusunda Gaziantep'teki çeşitli gurupların tavırlarını şöyle anlatıyorlar :

" İşte böyle şartlarda her zamankinden çok devrimcilerin eylem birliği kurmalarına ihtiyaç duyulduğundan, halkın menfaatlerinin de bunu gerektirdiğinden hareket eden Partizan taraftarları, devlet terörüne ve zamlara karşı Devrimci Halkın Birliği (DHB) taraftarlarıncı getirilen eylem birliği önerisini kabul edip diğer halk siyasetlerinin de bu eylem birliğinin içine çekilmesi için harekete geçti. Halkın Kurtuluşu (HK) revizyonistleri, "Partizan, DHB, Devrimci Halkın Yolu(DHY) anti-parti guruplarıdır, dağıtılmalıdır, biz onların dağıtılmasını önümüze görev olarak koymuşuz, bunlarla eylem birliğine gidersek dağılmalarını önlemiş oluruz" diyerek öneriyi reddettiler. Böylece halkın menfaatlerine zerre kadar önem vermediklerini bir kez daha ortaya koyan HK revizyonistleri Marksizm-Leninizm'in abc'sinden anlama -

Devamı 10. sayfa

Elbette bu çarpışmaları da boşunaydı. Dü-
gündüklerinin hayal olduğu burda da ispat-
landı. Bu alçaklar bir dizi aletle kitlelere
saldırdığı halde yine de hakettikleri derisi
aldılar, çil yavrusu gibi dağılmaktan emelle-
rinin kursaklarında kalmasından kendileri-
ni kurtaramadılar, kurtaramazlar da. Faşist
sürüler, Rüsselsheim'de sıkıştıkları dar a-
landan çıkabilmek ve giderek dağılan güçle-
rini toparlayabilmek için bunları yapıyor-
lar. Ama nafiye...

Faşistlerin coplu, zincirli, silahlı, bildi-
ri dağıtımını görünüşü altında bir saldırı
hazırlığı içinde oldukları önceden B. Alman
polisine bildirildiği halde hiç bir ses
çıkmadı. Hatta faşist köpeklerin, halka saldı-
rısı sırasında cop, bıçak, zincir, silah kul-
landıkları polis tarafından görülmesine rağmen
yine bir ses çıkmadı. Saldırıdan sonra,
aletleriyle birlikte faşist "Türk Kültür
derneği"ne girdikleri açık olduğu halde po-
lis yine de gözyumdu.

Zaten bu bizim için şaşırtıcı değil, do-
ğaldır.

EMEĞÇİ HALKIMIZA :

Faşist devlet ve onların bekçi köpeği eli
kanlı bu cellatlar halkımıza azgınca saldırı-
rken, biz duracağız mı ?

Onlar hergün onlarca devrimciyi, demokrasi,
yurtseveri katlederken, biz susacak mıyız ?

HAYIR, biz susmayacağız, ve durmayacağız !

Biz günün durma günü olmadığını biliyoruz,
bilmeliyiz, devrimci mücadeleyi daha da güç-
lendirip daha da geliştirmeliyiz.

ÖYLEYSE GÖREV BAŞINA !

Asılsız ihbarlarla üyelerimizin tutuklan-
malarına, polise çağrılmalarına karşı,
B. Alman emperyalizminin derneğimiz üzerinde
ki baskı ve yasaklama girişimlerine karşı,
faşist baskı ve provakasyonların boşa çık-
arılması için, teşkilatımız ATIF ve onun üye-
si derneğimizin açacağı kampanyalara aktif
olarak katılalım. Teşkilatımızın gösterdiği
hedefler doğrultusunda güçlerimizi birleş-
tirelim.

Rüsselsheim'de mücadele durmayacak. Varsın
onlar feryat etsinler. Onlar kendilerini
"masum" gösterebilirler... Herşey gün gibi açık.
Sizler yani faşist sürüler, halk düşmanı yüz-
zünü güzleyemeyeceksiniz. Saltanatını koru-
maya çalıştığınız hakim sınıflar da onların
efendileri de bu muhteşem cennetlerini koru-
yamayacaklardır.

Son sözü halk söyleyecektir, halkın intika-
mı korkunç olacaktır.

- FAŞİST DERNEKLER KAPATILMALIDIR !

Rüsselsheim ve Çevresi Türkiyeli
İşçiler Birliği

BEN ÖLÜRÜM DEVRİM İÇİN

Girmişim devrime giden yoluma
Vursalarda zincirleri koluma
Deseler ömrünün geldin sonuna
Ben ölürüm devrim için

Yıldırılmaz bizi yobazlar itler
Öldürmekle bitmez bizim yiğitler
Zindanda vurulsa da kilitler
Ben ölürüm devrim için

İbo gitmiş, yoldaş gitmiş
Sanmasınlar ki bu yol bitmiş
Onları öldüren azıllı itmiş
Ben ölürüm devrim için

İbom sanma halkımız unuttu sizi
Sürüyoruz senin gittiğin izi
Döndüremez köpekler ısırsa da bizi
Ben ölürüm devrim için

Kadın erkek gider hepsi yoluna
Vursalar da zincirleri koluma
Kızgın şişler batırsalar da canıma
Ben ölürüm devrim için

Şafak söker belki çok yakın
İstedğin ilkeye eyledik akın
Ayaklandı devrimciler şöyle bir bakın
Ben ölürüm devrim için

Korkmayız ölümden devrimciyiz bizler
Sarp kayalar hiç gelir, aşar bu dizler
Uyumak bilmiyor artık bu gözler
Ben ölürüm devrim için

Yazar Sebhat yılmadan yazar
Durmadan sömürücü düzene kızar
Köpekçiler sizlere kazıldı mezar
Biz ölürüz devrim için

Lauf ve Geniş Çevresi
Türkiyeli İşçiler Derneğinden
Bir devrimci

sloganlarımızı ve eylemle ilgili somut
şiarlarımızı haykırdık. Yürüyüş Dev-Yol-
un bir kapanış konuşmasıyla son buldu.

Biz bu eylemde özellikle Dev-Yol'un
ve diğer teşkilatların, "Anti-faşist Ko-
mite"nin tavrı üzerinde durmak istiyoruz
"Anti-faşist Komite", Dev-Yol'un dire-
niş komitelerinden esinlenerek oluşturdu-
ğu bir komitedir. Ancak bu komite içinde
her renkten kişi ve örgüt bulunmaktadır.
Biz başında "Anti-faşist Komite"nin top-
lantılarına katıldık. Bugün de katılıyo-
ruz. Fakat "Anti-faşist Komite"nin Stra-
uss ve MHP ile sınırlı bir komite olduğu
Batı Alman emperyalizmine, Rus sosyal em-
peryalizmine (arkadaşların deyişiyle "mo-
dern revizyonizm'e) karşı her hangi bir
mücadelesinin olmadığı, esas olarak
Halkçı Devrimciler Federasyonu (HDF) ve
Alman Komünist Partisinin (DKP'nin) teme-
line uygun olduğu görüşündeyiz. Bize gö-
re anti-faşist olmak demek; aynı zamanda
anti-emperyalist, anti-sosyal emperya-
list olmayı da içerir. Aksi halde emper-
yalizme, sosyal emperyalizme, faşizme,
sosyal faşizme karşı mücadele verilemez.

Biz arkadaşları mücadeleye içinde ger-
çek dostlarını seçmeye çağırıyoruz. Eğer
halk saflarında birliktir bahsediliyorsa
halk saflarında demokrasi uygulanmalı, ey-
lem için kitleleri seferber eden bütün
demokratik kuruluşlara propaganda ve aji-
tasyon hakkı tanınmalı, konuşma hakkı ve-
rilmelidir. Devrimci Yol gazetelerinde
çağrılar, yazılar yazarak devrimcile-
rin birliğinden dem vurmaktadır, fakat pra-
tikte yaptıkları söyledikleri birbirine
tamamen zıttır. Örneğin "Dev-Yol", "Parti-
zan" gurubunu temelsiz bir şekilde "adi
bir cinayet örgütü" ilan ederek, devrimci-
lerin birlik sorununu ne denli "samimi"
olarak istediğini ortaya koymaktadır.
"Dev-Yol", bununla da kalmayarak adi cin-
ayet örgütü dediği "Partizan" taraftarla-
rıyla gerek Türkiye'de gerekse yurtdışın-
da eylemler yaparak tutarsızlığını bir-
kere daha ortaya koymaktadır. "DY", ve o-
nun Almanya'daki uzantısı "Devrimci İşçi"
sosyal pratikte yaptığı bir takım eylem-
lerle çelişkili tutumunu sergilemektedir.

GAZİANTEP-Baştarafı 9.sayfada

yan zircahiller olduklarını söyledikle-
riyle ispatlamış oluyorduk.

Birincisi; sadece bu üç gurubu, kurdu-
ğu "proletarya partisi" önünde engel ola-
rak gören revizyonistler, herhalde Dev-
rimci-Yol (DY), Kurtuluş, Devrimci-Sol
(DS) gibi gurupları önlerinde engel, ken-
dilerine karşı görmüyorlar ki, bunlara
anti-parti demiyorlar. Tabi dolayısıyla
bunları proletarya partisi (!) ne karşı
görmemekle onları da Marksist-Leninist
görmeesi gerekir.

İkincisi, eylem birliği oluşturulacak
güçlerin halk saflarında, devrimci olma-
ları yetmiyormuş ki herhalde, bir de par-
tiye (!) (HK Tekkesi) karşı olmamaları
vasfı da şart koşulmaktadır. HK dışın-
da, tüm halk siyasetleri su veya bu ne-
denden dolayı HK'na (Partiye!) karşı ol-
duğuna göre dolayısıyla eylem birliği o-
luşturulacak güçler kapsamından çıkmakta-
dır. Marksizm'e bu tür katkılarda bu-
lunarak eylem birliklerini çıkmaza sokar-
ken, Bolşevik Partisine karşı olan bir
çok gurupla otokrasie karşı beraber mü-
cadele eden, eylem birliğine giden Lenin
i ağzına dolamaya hakları kalıyor mu
acaba?

Üçüncüsü; "herşeyin denek taşı, sosyal
pratik" der Marksizm, madem ki bu gu-
ruplar dağılıyorlar, o zaman bu guruplar
la eylem birliğine gidip sosyal pratik i-
çerisinde doğru olduğunuzu bu siyasetle-
rin tabanına göstermeniz ve eylem iče-
rinde kaynaştığınız bu tabanın üzerinde
yürüteceğiniz ideolojik mücadelenin daha
çok etkisini göstereceğinden, bu gurupla-
rın dağılışı hızlanmış olmayacak mı?

Bu gerçekler ortadayken, peki HK nun
söylediklerinden tam tersi çıkarılmaz mı?
Gerçekte Menşevik örgütlenmenin zor
şartlar karşısında gerilettiği siyaset-
lerin başında gelen; her gün ideolojik
olarak çürüten tabanın, Marksist-Lenin-
ist'lerle yüzyüze gelmesinin, kaybına yol
açacağı düşüncesinden hareketle eylem
birliğine gitmeyen; hatta yer yer tartış-
mayı yasaklayan siz değildiniz mi ?

Bu eylem birliğine yanaşmamanız bu dü-
şüncenizin bir parçası değil midir? Ama
bu kararı, Marksist-Leninist'lerin doğru
ilkeli tutumu, ve devrim isteyen tabanı-
nız size çığnettirecektir.

Kurtuluş ise anti-sömürgeci ilkeden
hareketle Kürdistan'ı sömürge görmeyen
hiç bir siyasetle eylem birliğine gitme-
yeceğini söyleyerek birliği baltalayıcı
girişimleri bir başka şekilde sürdürmüş
oldu.

Devrimci-Yol ise olumlu tavır takına-
rak eylem birliğinden yana olduğunu, HK
ve Kurtuluş'un anlayışlarının yanlış ol-
duğunu söyleyerek ileri bir adım attı.

FAŞİSTLERDEN HESAP SORULACAKTIR!

Örneğin "Dev-Yol", "eylemde birlik-propo-
ganda ve ajitasyonda serbestlik" anlayı-
şındaki bir eylem türünü sekte ve bölücü
olmakla reddederken diğer yandan ATIF'-
le "eylemde birlik, propaganda ser-
bestlik" temelinde eylemlere katılmakta-
dır. Örneğin 1979 da Duisburg'da yapılan
Maras katliamını protesto yürüyüşüne ka-
tıldılar. Miting alanında konuşma da yap-
tılar.

Bu arkadaşlar sekte dedikleri eylem
biçimlerine işlerine geldiğinde katılmak-
ta, işlerine gelmediğinde reddetmekte-
ler. (Hannover'de olduğu gibi) Hannover-
de ATIF-Dev-Yol imzalı bildiri dağıttı-
lar. Hamburg'da ise "biz bu bildiriye iç-
rik olarak katılmıyoruz" gerekçesiyle
katılmadılar, bununla da kalmayarak Han-
nover'de bildirinin altına Dev-Yol imza-
sını atanın sadece bir sempatan olduğu-
nu, tavrının Dev-Yol'u bağlamayacağını
belirttiler. Gerçek ne idi? Hannover'de
bildirinin altına Dev-Yol diye imzalayan
o bölgede Dev-Yol'dan ileri gelen bir ar-
kadaşı. Biz, Dev-Yol'un tutarsızlıklarını
nün tümünü burada sıralama niyetinde de-
ğiliz. Sadece bir kaç örneğini burada be-
lirttik.

Yukarda da belittığımız gibi, Dev-Yol
eylemde birlik, propaganda ve ajitasyon-
da serbestlik türü eylemlere işine geldi-
ğince katılmakta, işine geldiğinde red-
detmektedir. Hamburg'da bize konuşma hak-
kı vermeyerek bu özlerini bir kere daha
ortaya koymuşlardır.

M. OĞUZ

Devrimci-Yol'u bu tavrından geçirtmek i-
çin çaba sarfeden HK, Devrimci-Yol'a
Partizan hakkındaki yanlış tebitini ha-
tırlatma gereğini duydu. Ancak, DY, bu
şartlarda artık bu kararın geçersiz oldu-
ğunu söylemiş, art niyetli çabaları boşa
çıkarmıştı. Yalnız, DY, iki gün sonra ya-
pılacak korsan mitinge hazırlıksız oldu-
ğu için katılmayacağını belirtti.

Tüm bu gelişmelerden sonra, Partizan
ve DHB, Hoşgör, Yukarıbayır semtinde 17
Şubat, Pazar günü daha önce haber aldık-
larından, eylemin yapılacağı yere bağla-
madan önce gelen sıkıyönetim güçlerinin
(DHB nin önceki günlerde yaptığı miting
propandasında yer ve zaman belirtmesin-
den dolayı) çabaları boşa çıkartılarak
mitingin yeri yakın bir güzergâha kaydı-
rılıp başlatıldı. Zamları teşhir eden,
Tariş olaylarını protesto eden sloganla-
rın yanı sıra "Kahrolsun komprador pa-
tron ağa düzeni!", "Yaşasın Halk Savaşı!"
"Kahrolsun gurupçuluk!" sloganları güçlü
bir şekilde haykırıldı. Başlangıçta 200
kişi civarında olan topluluk, halkın ka-
tılımıyla 300 civarına çıktı. Devrim ge-
hitleri için yapılan saygı duruşundan
sonra yapılan ortak konuşmada zamların
kaynağının komprador patron ağa düzeni
olduğu, bu düzenin sınırları içinde ya-
şam koşullarımızı düzeltebilmemiz için
de örgütlü bir mücadele yürütmemiz ge-
rektiği; zamlardan, zulümden tamamen
kurtuluşun tek yolunun bu düzeni yık-
mak, proletarya önderliğinde demokratik
halk iktidarını kurmak olduğu vurgulan-
dı. Miting devrim andı ile ileriye dağıldı.
Miting esas olarak olumlu olmakla birlik-
te organizasyonu ve hazırlanışı açısından
dan çok eksiklikler taşıyordu. En olum-
suz yanı; DHB nin ortak imzalı bir pa-
n kartın hazırlanışının sorumluluğunu üze-
rine almasına rağmen, mitinge bir gün ka-
la bazı imkansızlıkları ileri sürerek bu
görevi yerine getirmediği bildirilirdi.
Ancak miting sonrasında açıkları bir
pan kartın yeni hazırlandığı ortaya çıkan
ca "bazı imkansızlıklardan" kastedilenin
iki yüzlülük olduğu anlaşıldı. Biz, bu
tavrın onların doğal, oportunist karak-
terleriyle uyduğuna bildiğimiz için
fazla şaşırmadık. Ancak, oportünizm kar-
şı her alanda uyanıklığı elden bırakma-
mak gerektiğini, bu küçük olaydan ders
alarak bir kez daha anlamış olduk.

Yaşasın Tariş Direnişi!
Zamlara Karşı Direnelim!
Kahrolsun Zamların, Zulmün Kaynağı Kompra-
dor Patron Ağa Devleti!
Yaşasın Halk Demokrasisi ve Bağımsızlık
Mücadelemiz !

Gaziantep MÜCADELE
Okuyucuları

DİRENİŞLER...

ÇİLEKEŞ HAL İŞÇİLERİ FAŞİST BASKILARA ZAMLARA, SÖMÜRÜYE KARŞI DİRENDİ

Tüm işçi kardeşlerimizin sorunlarıyla aynı olan sorunlarımızın yanı sıra biz hal işçilerinin üzerindeki sömürü daha da katmerlidir. Sigorta, sendika gibi sosyal haklarımız olmadığı gibi tuvaletimiz dahi yoktur. Ne iş nede cangüvenliğimiz vardır. İşverenler bizleri kovup kendi adamlarını yerleştirmeyi düşünüyorlar. Fakat bu onların düşündüğü kadar kolay değildir. Bunu kendileride bildikleri için resmi güçlerini üzerimize saldırtmakta işverinde bizleri aratmaktadır. Çünkü alınterimiz üzerinde saltanat kuran bu sahtekarlar biliyorlar ki biz işçiler tüm bu baskılara karşı eli kolu bağlı durmayacağız birleşip, kenetlenip mücadele edeceğiz. Bizler de zamlara faşist baskılara karşı bir gün işi durdurarak protesto eylemine katıldık. Bu tür eylemler mücadelemizi geliştirecek, birliğimizi pekiştirecektir. Bizler bu tür mücadelelerle birlikte gerçek devrimcilerin önderliğinde birleşip örgütlenerek demokratik halk devrimi ile bu asalak çürümüş temelleri dünden sarsılmış düzeni yerlebinetme mücadelesinde yerimizi alacağız.

KADIKÖY SEYYAR SATICILARI, FIKIRTEPE BOSTANCI, GÖZTEPE, ÜNALAN MAHALLESİ ESNAFLARI ZAMLARA, PAHALILIĞA, FAŞİST BASKILARA KARŞI DİRENDİLER

Ülkemizde çeşitli milliyetlerden halkımızın üzerinde baskıları arttırıp zamlarla zulümle hayatı yaşanmaz hale getiren komprador burjuvazi ve toprak ağalarına karşı kent ve kır yoksullarının mücadeleside gün geçtikçe geliyor, halkımızın bütün kesimleri mücadeleye katılıyor. Yiğit işçi kardeşlerimizin yürüttüğü Paris, Alemdar porselen, Santral Mensucat direnişlerinin yanı sıra seyyar satıcılar ve esnaflarda aynı günlerde kepeng indirip tezgahlarını kapatarak direndiler. Bu direnişten bir süre önce faşist devletin bekçileri esnaflara çağrı yapıp onları ihbarcılığa davet ediyor. Kendilerine hizmet eden birer kiralık uşak haline getirmeye çalışıyordu. Fakat esnafların bu ağzı salyalı itlere karşı kesin ve kararlı cevabı pis emellerini ağızlarına tıktı. Devrimcilerin önderliğinde değişik günlerde semt semt satışlarını durdurdular. Eylemleri Bostancı'da Partizan taraftarları diğer devrimci gruplarla güç birliği temelinde gerçekleştirenken adı geçen diğer semtlerde tamamen Partizan taraftarlarının önderliğinde gelişmiştir. Özellikle Kadıköy çarşı seyyar satıcıları üzerinde devletin resmi güçleri daha çok baskı uygulamaktadırlar. Çarşıdaki bu mücadele gelişirken kendilerine devrimci diyen Halkın Kurtuluşu Revizyonistleri birçok yerde olduğu gibi burada da Partizan önderliğinde gelişen bu mücadeleyi sabote etmek için çeşitli bahanelerle karşı çıktılar. Halkın Kurtuluşu örneğin eylem günün erteleme bahane ederek eyleme katılmadı. Eylem gününde tezgahları açtırarak engellemeye çalıştılar. Fakat seyyar satıcıların kararlı mücadelesi sonucu geriye adım atmak zorunda kaldılar. Ve bir kez daha gördüler ki ne türden olursa olsun halkımızın gelişen mücadelesinin önündeki engelleri sahate devrimci barikatları halkımızın nasıl aştığını.

Şimdi esnafların bu protesto eylemleri yurdun birçok yerinde görülmektedir. Hakim sınıflar da esnaflara ve devrimcilere tehditler savurarak durdurmaya çalışmaktadır.

Bizler bu eylemleri protesto gösterisi olarak değerlendiriyoruz. Esnafların esas ve sürekli mücadelesinin gerçek devrimcilerin önderliğinde birleşerek, örgütlenerek verileceğini belirtiriz.

E. DEMİRCİ

IMPRESSUM: V.İ.S.D.P E.YURDAKAN
1. Berlin 36, Postfach 360171
Banka Hesap Nr: DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr. 675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1. Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Haup Str. 159
1. Berlin 62

Memur Kıyımları Giderek Yoğunlaşıyor

Memurlar ülkemizde önemli bir sosyal tabakayı oluşturmurlar. Genel olarak küçük burjuvazi içine dahil olan ve sayısı milyonları bulan memurlar, bu güne kadar geçen süre içinde hakim sınıfların en önemli boy hedeflerinden birisi olmuşlardır. Hakim sınıflar, memurların ekonomik-demokratik mücadelesini bastırmak, memurları egemen sınıfların bu düzeninin ve devletin uysal bir aleti haline getirmek için ellerinden gelen her yola başvurmışlardır.

Bu gün Türkiye'de dünyada memurların Grevli-Toplusözleşmeli sendika hakkına sahip olmadıkları 5 ülkeden biri durumundadır. Memurların mücadelesi dernekçilik sınırları içine hapsedilmiştir. Kaldı ki, TÖB-DER, TUM-DER gibi memur dernekleride, bugün sıkıyönetim paşalarının kararıyla "faaliyetten men" edilmiştir. Yine bugün Türkiye'de memurların en büyük işvereni durumunda olan devlet, memurların maaşlarını kendi keyfince saptamakta, kesmektedir.

Sömürücü egemen sınıflar ellerindeki her türlü kısmi ekonomik-demokratik haklarını da zorla gaspettikleri memurlar üzerindeki baskı ve zulmü giderek daha da yoğunlaştırıyorlar. Peş peşe yapılan zamlar, ilan edilen devalüasyonlar, 'kur ayarlamaları'... ile hayatları yaşanmaz hale getirilen memurlar, şimdi de yoğun bir kıyım ve sürgün fırtınasına tutuldular. Faşist AP azınlık hükümetinin kurulmasıyla memur kıyımları daha da hızlandırıldı. K. Maraş katliamını protesto eden yüzlerce öğretmen 'göz altına' alındı; işten atıldı, haklarında dava

açıldı. Yine çeşitli devlet kuruluşlarında çalışan memurlar da aynı akibete uğratıldılar. Birçok Bakanlıktaki memurlar bulundukları yerden yüzlerce kilometre uzağa sürüldü.

Hakim sınıflar şimdi de 'psikolojik savunma kursları' adı altında faşist propaganda alanları yaratmaya çalışıyorlar. Fakat Demirel yayınladığı gizli genelge ile tüm memurların bu kurslara katılmasını sağlamaya çalışıyor; katılmaya zorunlu kılıyor. Her türlü tartışmanın kısıtlandığı bu kurslarda, beyinler faşist ideolojiyle yıkanmaya çalışılıyor; memurlar anti-komünizm temelinde devrimciliğe, ilericiliğe, yurtseverliğe düşman hale getirilmeye çalışılıyor.

Tüm bunlar yetmiyormuş gibi memurlar üzerindeki sivil ve resmi faşist terör de yoğunlaşıyor. Her gün üç-beş memur, öğretmen vuruluyor, gözaltına alınıyor, dövülüyor....

Ancak hiç bir saldırı memurların haklı mücadelesini durdurmaya yetmeyecektir. Tüm halkımız gibi memurlarda bu halk düşmanı devlet yerle bir edilince kurtuluşa kavuşacaklardır.

- MEMUR SÜRGÜN VE KİYIMLARINA KARŞI MÜCADELE EDELİM!

- TÜM MEMURLARA GREVLİ TOPLUSÖZLEŞMELİ SENDİKA HAKKI!

T. YILMAZ

BU DÜZENDE BİZ ÜRETİCİLERE DE YAŞAMA HAKKI YOK

"ÖLÜ KALDIRMAYA MI GELDİNİZ?"

Ege Ekici Tütün Piyasasını açan Gümrük ve Tekel Bakanı Ahmet Çakmak'ın bütün başfiyatını 130 TL. olarak açıklaması üzerine bütün üreticileri bir anda Bakanın çevresini sardılar. Üreticiler maliyeti 150 TL. olan tütüne 130 TL. fiyat biçen Bakanın protesto ettiler. Bu arada üreticilerden biri Bahane, "Ölü mü kaldırmaya geldiniz..." dedi.

Şimdiye kadar Türkiye 'de hükümet olmuş, gelmiş, geçmiş tüm hükümetler işe başlarken şatafatlı sözlerle "hükümet program"larını ilan ederler. Tüm bu hükümet programlarında ortak olan şeylerden birisi de "üreticilerin ürünleri -nin değerlendirileceği, onlara değerlerin verileceği" palavrasıdır.

Bunun bir palavra, adı bir sahtekarlık olduğunu, Türkiye 'de üretici köylüler şimdiye kadarki hükümetler döneminde gördüler. Demirel hükümeti döneminde de olan bundan başka bir şey değil. Faşist Demirel de programında "üretici köylüler" üzerine bir sürü laf etmişti. Bugün olan ise ortadadır. Tütün üreticilerinin ürünlerine, bir çayla simitin 15 TL. olduğu günümüzün Türkiye'sinde kilo başına değer biçilmiştir. Pamuk üreticilerinin de durumunun bundan farklı olmayacağı şimdiden ortaya çıkmıştır.

Alınteri ve göz nürümüzle bunları yetiştiren biziz. Tüm geçimini ve çocuklarının nafakasını buna bağlayan biziz. Kredi bulamayan biziz.

Ama onlar, emeğimizi ve alınterimizi yok pahasına böyle kapatırlar. Aracı-tefeciler ürünlerimizi elimizden bedava denebilecek bir şekilde çekip alırlar.

Görüldüğü gibi, bu düzen diğer emekçi sınıflar gibi üreticilere de yaşama yı zehir eden, onlara hayat hakkı tanımayan bir düzendir. Bu düzen yıkılıp yerine halk iktidarı kurulmadan üreticiler yarattıkları değerlerin karşılığını alamayacaktır.

Üreticiler olarak bizlerde birleşmeli, örgütlenmeliyiz. Madem ki bu düzen diğer emekçiler gibi bize de yaşama hakkı tanımıyor; öyleyse bizler de bu düzenin daha fazla yaşamasına izin vermemeliyiz. Komprador patronların, ağaların, aracılı, tefecilerin saltanatının yerle bir edilmesi için elimizden geleni yapmalıyız.

D. DURMAZ

Baştarafı 1. Sayfada

Geçen 1 Mayıs'a göre, bu 1 Mayıs'ta kapitalist dünyanın çelişmeleri daha da keskinleşmiştir. Bunun sonucu olarak, devrim ile karşı devrim arasındaki mücadele de yoğunlaşmaktadır. Dünyanın her yanında emekçi kitleler, şu veya bu oranda sömürü ve baskı düzenine karşı başkaldırıyorlar. Hakim sınıflar, eskisi gibi hakimiyetlerini sürdürüyorlar.

Diğer yandan emperyalist büyük güçler arasında dünyayı yeniden paylaşma dalasıması daha da yoğunlaşmıştır. Rus sosyal emperyalistleri, Afganistan'ı işgal ettiler. ABD emperyalistleri, ABD'nin hayatı çıkarlarının İran körfezine kadar uzandığını ilan ederek, Ortadoğu savaş kışkırtıyorlar. Savaş kışkırtan sadece ABD emperyalistleri ve Rus sosyal emperyalistleri değildir. Diğer emperyalist büyük güçler de savaş kışkırtıyorlar. 1 Mayıs'ta görev, emperyalist savaş karşı çıkmak, emperyalist savaşların kaynağı emperyalizme karşı sonuna kadar mücadele etmektir. Emperyalist güçlerin bazıları daha az tehlikeli olarak gösterenlere karşı mücadele etmektir.

KAHROLSUN EMPERYALİZM, SOSYAL EMPERYALİZM VE HER TÜRLÜ GERİCİLİK!
KAHROLSUN EMPERYALİST SAVAŞ!
YAŞASIN DEVRİMCİ SAVAŞLAR!

Bugün Türkiye'de başta işçi sınıfı olmak üzere emekçi halkın devrim mücadelesi hızla yükseliyor. Tarış'te olduğu gibi işçiler, komprador patron ağa devletin silahlı güçlerine karşı yiğitce direniyorlar. Devrimciler, bu direnişlerde en ön saflarda yer alıyorlar.

Diğer yandan hakim sınıflar, sınıf hakimiyetlerini şimdiye kadar sürdürdükleri gibi sürdürecektir durumda değildiler. Türkiye ekonomisi iflas etmiştir. Emperyalistlerin yardımı bile ekonomiyi iflastan kurtaramadı. Ekonomik krizin kaçınılmaz sonucu olan siyasi kriz Türk komprador patron-ağa devletini iflasın eşiğine getirmiştir. Kısaca, Türkiye'de devrim objektif şartları, geçen 1 Mayıs'a göre daha olgunlaşmıştır. 1 Mayıs'ta görev, emperyalizme, komprador kapitalizmine ve feodalizme karşı anti-emperyalist, anti-feodal mücadeleyi yükseltmektir. Türk hakim sınıfların başta Kürt milleti olmak üzere Türk olmayan milliyetlere uyguladığı milli baskıya karşı çıkmak ve milletlerin kendi kaderlerini tayin hakkını savunmaktır.

KAHROLSUN KOMPRADOR PATRON AĞA DEVLETİ
YAŞASIN HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ
YAŞASIN DEVRİMCİ 1 MAYIS!

F. Altın

DEVİRİM ŞEHİTLERİMİZİ ANIYORUZ

10 MAYIS 1980 CUMARTESİ SAAT 16.00
ADRES: 71 HEILBRONN-BIBERACH
BÖBLINGERTALHALLE
HEILBRONN TÜRKİYELİ İŞÇİLER KÜLTÜR DERNEĞİ

DÜNYADA NELER OLUYOR?

Amerikan emperyalistleri savaş kışkırtıcılığına hız veriyor...

Geçen ayın son günlerinde İran yeni - den uluslararası siyasi arenanın odak noktası oldu. ABD emperyalistleri, Tahran'da ki ABD büyükelçiliğinde rehin tutulan "diplomatlara" kurmak için askeri bir operasyona giriştiler. Askeri operasyon başa rıslılıkla sonuçlandı. Sekiz Amerikalı öldü ve operasyon sırasında kullanılan helikopterleri ve C-130 Hercules Nakliye uçağını İran'da bırakmak zorunda kaldılar. Operasyondan sonra yapılan açıklamalara göre; operasyona katılan Amerikan uçakları ve helikopterleri, Mısır'daki bir hava üssünden kalkmış; havada yakıt ikmali yapılmış, daha sonra İran körfezinin batı kısmındaki bir hava üssüne inilmiş ve daha sonra da uçaklar Tahran'a 250 km uzaklıktaki bir öle inmişlerdir. Gazetelerde yazılanlardan öğrendiğimiz kadarıyla, burada operasyona katılan helikopterlerden üçü arızalanmış ve operasyon için yeterli helikopter sayısı düştüğünden operasyonun durdurulması kararı alınmıştır. Geri dönüş için helikopterlere yakıt ikmali yapılmış, bir uçak ile bir helikopter çarpışmış ve bunun üzerine çıkan yangında sekiz Amerikalının ölmesi bir çoğunun da yaralanmasından sonra Amerikalılar, helikopterlerin hepsini İran'da bırakarak geri dönmüşlerdir.

Operasyon sonrası bir açıklama yapan ABD başkanı Carter, "askeri operasyonu dü

zenlemedeki amaçlarının tamamen insancıl nedenlere dayandığını, rehin olarak tutulan Amerikalı "diplomatlara" kurtarmaktan başka bir gayeleri olmadığını vurguladı. Açıklamasında operasyona katılanların bu iş için yetiştirilmiş özel timler olduğunu anlatmasının yanı sıra, bu operasyonun hazırlıklarının İran'daki ABD büyükelçiliğinin İran'lı öğrenciler tarafından işgalinden hemen sonra başlamış olduğunu da belirtti. Bu operasyonun sadece bir "kurtarma hareketi" olduğunu defalarca tekrarlayan Carter, bu "kurtarma hareketi"nin, Amerikalıların hayatlarını kurtarmaya, Amerika'nın milli çıkarlarını korumaya ve İran'daki durumun meydana getirdiği krizlerin sebep olduğu dünyadaki gerilimi de azaltmaya yöneldiği gibi bir dizi safsatalar da sıraladı.

Carter'ın anlattıkları gerçeklere uyma maktadır. Carter'ın sözlerinin gerçeklere uymadığını olayların gelişmesine bakarak anlamak mümkündür.

Bilindiği gibi Şah, Amerikan emperya - listlerinin sadık usaklarından biri idi. Şah rejimi ayakta durduğu sürede İran'da Amerikan emperyalistlerinin çıkarları tehlikeye girmemişti. ABD emperyalistleri o zamanlar Şah rejimine yıkılmaz gözü ile bakıyorlardı. Bu görüşler; Ağustos 1978'de CIA'nın İran üzerine hazırladığı bir raporda "İran'da devrim veya devrim öncesi bir durum yoktur" denilerek açıkça ortaya konuluyordu. Fakat ABD emperyalistlerinin hesabı yanlış çıktı. Çok güvencikleri Şah rejimi gittikçe yükselen kitle hareketleri sonucu çökmeye başladı. Bunun üzerine ABD emperyalistleri ikili bir plan hazırladılar. Bir yandan askerlerin desteklediği bir sivil hükümetin kurulmasına çalıştılar. "Milli Cephe" yöneticilerinden Bahtiyar'ın başkanlığında bir hükümet kurdular. Bu hükümetin askerlerin

de desteğini alarak kitle hareketini bastıracağını düşünüyorlardı. Diğer yandan kitle hareketinin başını çeken dinci lider Ayetullah Humeyni ile de gizli anlaşma yolları aradılar. Fakat ABD emperyalistlerinin planı tam olarak gerçekleşmedi. Bahtiyar hükümeti de kitle hareketini bastıramadı. İktidar Humeyni'nin önderliğinde islamcı güçlerin eline geçti.

İran'da Şah rejiminin yıkılması genel olarak emperyalizme, özel olarak ABD emperyalizminin çıkarlarına balta vurdu. Artık ABD emperyalistleri Şah gibi sadık bir usaktan yoksundular. Fakat ABD emperyalistlerin planı bu durumun geçişi olduğu üzerine kurulu idi. Bunun için işin başında "Şah olmasa da olur" tavrını takındılar. Fakat ABD emperyalistlerinin planı pratikte gerçekleşmedi. Tahran'da ABD büyükelçiliğindeki "diplomatlara" Şah ile değiştirmek için rehin alınmalarıyla işler daha da karıştı. Şah rejiminin yıkılmasından hemen sonra devrimcilere yaptığı baskılarla karşı-devrimci yüzünü gösteren Humeyni, halkın emperyalizme karşı nefretini kendi çıkarlarına kanalizasyon etmeye çalışıyor ve kitlelerin "Şah'ı ele geçirip cezalandırma" olan haklı taleplerinin arkasına saklanarak halk üzerindeki kendi bakılarını ve ülke içindeki ekonomik keşmekeşi gözlerden gizlemeye gayret ediyordu. Humeyni kliginin baskılarının artmasının yanı sıra ABD'nin İran petrolü üzerinde kontrolünün azalması üzerine ABD yeni planlar peşinde koşmaya başladı. İran'daki rehinelere kurtarma kisvesi altında ABD, sözde diplomatik ilişkilerini sürdürürken, diğer yandan Carter'ın açıklamasında da belirttiği gibi başından beri askeri hareket için girişimlerde bulunmaya başladı. Etki alanlarını ve hammadde kaynaklarının tümüyle elinden çıkmasını engelleme çabası içinde emperyalist savaş

ÇİN

Çin'de özellikle Deng-Hua kliginin iktidarı gaspemesinden sonra hızlandırılan kapitalizmin restorasyonunun maddi ve manevi temelleri sağlamlaştıırılıyor.

Büyük Proleter Kültür Devrimi sırasında revizyonist yüzleri teşhir edilerek ÇKP Merkez komitesinden ve ÇKP'den atılan Liu Şao-Şi'nin -ölmesine rağmen- itibarı iade edildi. Doğduğu ev tekrar müze yapıldı. Yine bu dönemde Liu Şao-Şi ve Deng Siao-Ping'den sonra 3 nolu parti düşmanı ilan edilen Bo Jibo adlı dönemde itibarı geçen yıl iade edildi, tekrar Revizyonist Çin Partisinin MK'ne alındı ve başbakan yardımcısı yapıldı.

Diğer yandan ise parti içinde ve devlet kademelerinde "temizlik işlemi" olanca hızıyla sürüyor. Parti içinde Deng, Hua ile, ki şu anda Hua parti içinde en "sol" görünendir, iktidar çekişmesine paralel olarak kendisine göre "sol" da olanları tasfiye etmektedir. Bunun en son kurbanları, Pekin eyalet savunma komiseri Çen, yine Pekin eyalet savunma komiseri Çi, Pekin eski belediye başkanı Wu Teh ve Mao'nun muhafızı Wang'dır.

Deng-Hua kligileri arasındaki çelişki, karşı-devrimciler arasındaki çelişkidir. Yukarıda anılan "temizlikler" Deng'in iktidarı tek başına ele geçirmek için sürdürdüğü eylemlerdir.

Başbakan yardımcılarında Li Siennien'in bir yıl önce Merkez Komitesine verdiği bir rapora göre devlet bütçesinde 10 milyar Yuan (1 Yuan yaklaşık 1 Mark) açık var. Şehirlerdeki işsiz sayısı 20 milyon ve bunun 12 milyonunu gençler oluşturuyor. 100 milyon insan hala açlık çekiyor. Buna karşılık Çin'de satılan malların beşte birini oluşturan ve özel bahçelerin ve bağımsız dükkanların onbinlerce çeşit malının fiyatları serbest bırakılmış. Bunların fiyatlarını şimdi, kapitalist pazarda olduğu gibi arz-talep piyasası belirliyor. M-L ÇKP'nin Sovyet revizyonistleri ile girdiği polemiklerde eleştirdiği prim verme sistemi, yeni revizyonist elebaşlar tarafından uygulanmaya konulmuştur. Buna göre, fabrikada iyi çalışan bir işçi ayda 15 Yuan'a kadar prim alabiliyor. (Çin'de en düşük işçi ücreti 25 Yuan)

Lüks tüketim yine aynı şekilde reklamlar vasıtasıyla teşvik edilmektedir. Çalışanların satın almaya güçleri yetmediği halde, televizyon, otomobil, elektronik hesap makinesi vb. üretimi ve ithali hızlandırılmaktadır. VW firması, Çin'de Golf tipi arabaların üretimi için tesisler açmıştır. Vitrinlerde Avrupa tipi erkek kos-

tümleri ve kravatları, kadınlar için gece elbiseleri sergilenmektedir. Martin sonlarına doğru bir IMF heyeti, Çin'in IMF'ye katılmasını görüşmek üzere Çin'e gitmiştir. Açık ki bu ekonomisi ve sanayisi geri olan Çin gibi bir ülkenin emperyalist bir pazara olan bağımlılığını daha da artıracaktır.

Kültür Devriminden önce kamulaştırılan sermayeelerinin her yıl yüzde beşini alan eski kapitalistler, şimdi Kültür Devrimi sırasında kesilen bu paralarını yeniden ve üstelik şimdiye kadar geçen 10 yıl içinde ödenmeyen yüzde beşler de ödenerek tekrar almaya başlamışlardır. Hemen hemen sermayelerinin yarısı kadar eden bu paraları birleştiren "eski kapitalistlerden" 600 tanesi bir inşaat firması kurmuşlardır. Çin gibi konut sıkıntısı çekilen bir ülkede, bir de son zamanlarda tanınan ev mülkiye ti edinme hakkı eklenirse, bunun konut spekülasyonuna yol açacağı açık bir gerçektir.

Ekonomik alanda giriştikleri kapitalist restorasyonu, Çin'in revizyonist yöneticileri alt yapı alanında giriştikleri uygulamalarla pekiştirmeye çalışıyorlar. Kültür Devrimi sırasında yerleştirilmeye çalışılan devrimci müziğin yerini, yine o dönemde kendisine karşı şiddetle mücadele edilen hafif batı müziği almış durumda. Artık radyolarda "Hernando's Hideway" gibi tangolar çalmaktadır.

Film reklamlarında artık çıplak kadın resimleri teşhir edilmektedir. Devrimden sonra ilk kez "Su Şenliği-Hayata övgü" adlı filmin Pekin havaalanına asılan reklamında çıplak kadın resmi yer almaktadır. Kadınların kapitalist toplumlarda olduğu gibi süslenip, modacıların elinde oyuncak durumuna düşürülmesi gibi olayların da olağan hale geldiği Çin'de yukarıdaki anlatığımızı da eklersek, Çin'in yeni revizyonist yöneticilerinin kadına bakış açısı, yani onun tekrar bir süs eşyası, bir seks aracı haline getirilmesi, kendisini açıkça ortaya koymaktadır.

Kültür Devrimi sırasında kapatılan budist tapınakları, halkı din afyonuyla uyutmak için tekrar onarılıp açılıyor. Şimdiye kadar ki halk mahkemelerinin yerini de bundan böyle, şimdiye kadar Çin'de olmayan ceza yasaları almıştır. Elbette yine "halk mahkemeleri" adı altında. Ama Çin'in yeni revizyonist yöneticileri ne yaparlarsa yapsınlar, bütün gericielerin bilinen sonundan kurtulamayacaklardır.

B. Yıldırım

kışkırtıcılığına hız verdi. Diğer batılı emperyalistlerde bu koroya katıldılar. Bu emperyalistler her ne kadar ABD emperyalistleriyle bütün noktalarda anlaşmasalar bile özel olarak İran halkına genel olarak tüm dünya halklarına karşı girişilen savaş kışkırtıcı siyasette kendilerine düşen rolü oynadılar. Tüm basın, yayın organlarında bol miktarda İran halkını faşistik müslümanlar, "gericiler" olarak göstermek için ellerinden geleni yaptılar. Emperyalist savaş kışkırtıcıların korosuna Afganistan'ı işgali ile Rus sosyal emperyalistleri de katıldı.

Nisan ayı içerisinde ABD emperyalistleri savaş kışkırtıcılığına iyice hız verdi İran'la diplomatik ilişkilerini kesti. Ekonomik ambargo koyma çalışmalarına da hız verdi. Bu konuda diğer batılı emperyalistlerin de desteğini aldı. ABD emperyalistleri bütün bu tedbirlerin de bir sonuç vermemesi durumunda müttefikleri olan batılı emperyalistlere Mayıs ortalarında İran'a karşı bir askeri harekate girişmesinin mümkün olacağını belirtmişti. Ne var ki ABD emperyalistleri Mayıs ortalarını beklemedi ve başarıya ulaşmaması gazeteslerde çeşitli şekillerde yorumlanan operasyona girişti. Örneğin Kuveyt gazetesi -nin yazdığına göre bu sözde rehinelere kurtarma hareketi Sovyetler Birliği'nin "eğer eylem sürerse, İran'a gireceklerini" bildirmesi ile yarıda kesildi.

Bu askeri hareket hakkında ne anlatılsa anlatılsın açık ki bu eylemle ABD emperyalistlerinin amacı Tahran'da 'esir' olarak bulunan Amerikalı "diplomatlara" kurtarmak değildir. Carter'ın belirttiği gibi gergin ortamı "yumuşatmak" ta değildir. ABD emperyalistleri için sorun; Orta Doğu'de etki alanlarının tehlikeye girmesidir. Onlar, İran'daki petrol yataklarından hiç bir zaman gözlerini ayırmadılar. Onlar, aşırı kârlarını engelleyecek herhangi bir şeyi durdurmak için ellerinden geleni yaparlar. Bu, bütün emperyalistlerin karakteridir. ABD emperyalistleri bu somut eylemleriyle gözlerinin kâr hırsıyla ne kadar kararlı olduğunu, emperyalist savaş kışkırtıcılığına hız verdiklerini bir kez daha açıkça ortaya koymuşlardır. Ama meydan boş değildir. Yıkılmaz olarak gösterilen görkemli Şah rejimine karşı vermiş olduğu mücadeleye tüm dünya halklarına örnek olan İran'lı halk yığınları zaman gelecek gerici Humeyni kligini de ayaklar altına alacak ve başta ABD emperyalistleri olmak üzere Rus sosyal emperyalistlerinin ve diğer emperyalistlerin İran'a karşı giriştikleri çıkar kavgasında onlara derslerini bir bir verecektir.

B. Yıldırım